

MAGAZINE

VRD 10 JAAR 2014/2024

MAGAZINE TER GELEGENHEID VAN HET
10-JARIG BESTAAN VAN VEILIGHEIDSGREGIO DRENTHE

10 JAAR VRD
IN INTERVIEWS
FOTO'S EN
ARTIKELN

Veiligheidsregio
Drenthe

1995

Hulpverleningsdienst
Drenthe

2009

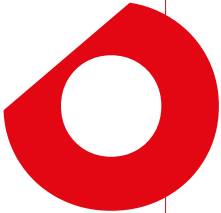
Veiligheidsregio
Drenthe

2014

2024

10 JAAR VEILIGHEIDSREGIO DRENTHE

Op 1 januari 2024 bestond Veiligheidsregio Drenthe (de VRD) 10 jaar. Ver daarvoor had je al de brandweer in Drenthe. Dat werd in 1995 Regionale Brandweer Drenthe. Jaren later gingen de gemeentelijke brandweerkorpsen over in de nieuwe gemeenschappelijke regeling Veiligheidsregio Drenthe. De crisisbeheersing bleef in die periode voor een deel bij de gemeenten achter en het team GHOR bleef vanuit de GGD functioneren. De gemeenten bleven verantwoordelijk voor de huisvesting van de posten.

En toch was het de start van een nieuwe grote organisatie. Het was wennen aan de nieuwe vorm. In dit magazine lees je over de ontwikkeling van de VRD in de afgelopen 10 jaar. Dus ook over die begintijd. Burgemeesters komen aan het woord, natuurlijk vertelt Fred Heerink zijn kant van het verhaal en postchefs kijken terug. Waarbij een kritische blik op die begintijd niet ontbreekt. En er wordt verteld hoe het vervolg was.

Uiteraard lees je in dit magazine veel meer. Hoe kijken, naast de eerdergenoemde personen, andere collega's terug op 10 jaar VRD? Of dat nu bijvoorbeeld is vanuit het oogpunt van Crisisbeheersing of vanuit de brandweer. Collega's vertellen hierin ook hoe het is om te werken in een organisatie die uitgaat van Verbinding, Vertrouwen en Vakmanschap.

In dit magazine komt ook de Meldkamer Noord-Nederland aan bod, halen we herinneringen op aan de gebeurtenissen bij camping Anloo, blikken we terug op de opening van het pand aan de Mien Ruysweg, peilen we de stand van zaken bij de Jeugdbrandweer en lees je wat de voorgangers van de VRD waren. En wat heeft de heidebrand in Wateren ons geleerd? En hoe staat het ervoor met extended reality, maar vooral: wat gaat ons dat nog brengen?

Voor iedere lezer dus wat wils, dat is de bedoeling van dit magazine. Of je nu dat hele decennium bij de VRD bent betrokken of dat je net nieuw bent. We denken dat het gelukt is. Alles afgewisseld met veel beeldmateriaal.

Wij wensen je veel lees- en kijkplezier,

Team Communicatie

VOORAF

MAGAZINE 10 JAAR VRD DRENTHE

INTERVIEW MARCO OUT
GEZOND EIGENWIJS 4

VERHUIZING NAAR
DE GROENE DIJK 8

ONZE BRANDWEER-
FOTOGRAFEN 10

INTERVIEW FRED HEERINK
10 JAAR VERBINDING,
VERTROUWEN,
VAKMANSCHAP 14

DE DRENTSE TRADITIE
VAN DE JOBINGSTAF 20

INTERVIEW ERIK WEILAND
DE BINDING MET DE
DORPEN MOET BLIJVEN 24

JEUGDBRANDWEER
VAN CLUBJE NAAR
PROFESSIELE
KWEKVIJVER 28

DE VOORGANGERS VAN
VEILIGHEIDSRÉGIO
DRENTHE 30

BRANDWEER BIJ EEN
MILITAIRE OEFENING 32

INTERVIEW NOORTJE
KROONENBERG
DE GHOR IS ZICHTBAAR
EN IN VERBINDING 34

PERSONEELSBIJEENKOMST
TERUGBLIKKEN EN
VOORUITKIJKEN 38

DE MELDKAMER HOORT
ERBIJ 42

INTERVIEW GERT-JAN
STUIVENBERG
IN DRENTHE VAREN WE
ONZE EIGEN KOERS 44

VERBINDEN DOOR DE
JAREN HEEN 48

DE COVID-19-
MAATREGELEN 52

INTERVIEW MARCEL THIJSSSEN
DE BRANDWEER MOET
VAN DE SAMENLEVING
BLIJVEN 54

10 JAAR ICT 58

GROTE OPKOMST BIJ
GEZELLIGE VETERANENDAG
IN 2022 60

INHOUDSOPGAVE

INTERVIEW PETER JAARMA
 IK BEN BESMET MET HET
 BRANDWEERVIRUS **62**

HET LEREND VERMOGEN
 NA DE NATUURBRAND
 WATEREN **66**

INTERVIEW JEROEN ANTOONS
 INNOVATIES KUNNEN
 BESTRIJDING BRAND
 VEILIGER MAKEN **68**

INTERVIEW LINEKE BENNEMA
EN JAN JORRITSMA
 DE VRD DOET ER STEEDS
 MEER TOE **72**

CRISIS OP DE
 CAMPING IN ANLOO **78**

SPORTIVITEIT, MUZIKALITEIT
 EN GEZELLIGHEID **80**

INTERVIEW GERRIT-JAN
RUESINK
 DE VRD BRENGT
 DAADKRACHT IN **82**

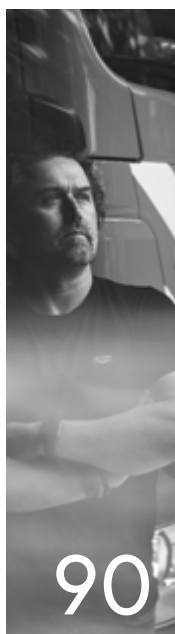
82

62

85

90

OEFENEN EN OEFENEN **85**

BRANDWEER DRENTHE
 GEBRUIKT AL JAREN GEEN
 BRANDKRAAN MEER **86**

INTERVIEW REMCO LUBBERS
 WE ZIJN SAMEN DE VRD **90**

HET VIK **94**

SLOTWOORD **96**

86

COLOFON

Uitgever
 Veiligheidsregio
 Drenthe

Concept & creatie
 Marco de Bruine
 Ron Guichard
 (Bureau DRP)

Redactie
 Marco de Bruine

Interviews
 Silvia Kooij
 (viasilvia.nl)

Met dank aan
 Gea Bierhof-Lanting
 Froukje de Boer
 Linda van der Heide
 Henk Langeland
 (archivaris
 Brandweer Assen)
 geïnterviewde
 collega's
 en andere collega's
 die informatie
 hebben aangeleverd

Fotografie
 Marco de Bruine
 Henk Brunink
 Rens Hooyenga
 (natuurbrand
 Wateren)
 Marcel J. de Jong
 (marceljdejong.nl)
 Arjen Kuiper
 Hans Mossel
 (hansmossel.nl)

Vormgeving
 Bureau DRP

Druk
 print.com

© Veiligheidsregio
 Drenthe 2024

MARCO OUT:

'GEZOND EIGENWIJS'

'De Veiligheidsregio Drenthe is altijd gezond eigenwijs geweest', zegt **Marco Out**, burgemeester van Assen en sinds oktober 2016 voorzitter van het dagelijks bestuur van de VRD. 'In tien jaar tijd is er veel veranderd bij de VRD, maar de mores is altijd gelijk gebleven: we regelen het samen. Bestuurlijk en operationeel.'

Over de regionalisering van de brandweer zo'n tien jaar geleden, zegt Out: 'Ik vond de regionalisering eigenlijk wel logisch. Het is slim om bij crises en rampen de krachten en kennis te bundelen. Natuurlijk was de nieuwe organisatie wennen, maar ik vind dat de regionalisering bij de VRD best mooi geslaagd is. De posten hebben hun eigenheid grotendeels kunnen behouden. Ook is de relatie van de burgemeesters met 'hun' brandweer niet veranderd. Tegelijkertijd is enige standaardisering doorgevoerd. Om te kunnen opschalen bij een incident is het nu eenmaal nodig dat je ongeveer op dezelfde manier werkt.'

Tevreden medewerkers

De constatering dat de regionalisering gelukt is, baseert Out ook op de hoge tevredenheid van medewerkers bij de VRD. 'Van alle Nederlandse veiligheidsregio's is de medewerkerstevredenheid het hoogst in Drenthe en Twente. Volgens mij komt dit vooral door veel eigen verantwoordelijkheid en het behoud van eigenheid op de posten. Drenthe staat bijna nooit bovenaan in een landelijk lijstje, omdat Drenten meestal niet zulke hoge cijfers geven. Dat maakt de score eigenlijk dubbelhoog.' Is de kwaliteit in 10 jaar beter geworden? 'De kwaliteit is altijd goed geweest. De VRD is meegegroeid met de tijd,

waardoor de kwaliteit nog steeds goed is. We kunnen nu ook de risico's van deze tijd aanpakken, door corona. Ik was onder de indruk van de hands-on mentaliteit en flexibiliteit van alle mensen van de crisisbeheersing, brandweer en GGD. Binnen een mum van tijd stonden er prikstraten met mensen in witte pakken. Het leek organisch te gaan: we hebben een klus te doen, dus we gaan aan de slag. Dezelfde inzet zagen we bestuurlijk en operationeel toen de vluchtelingen uit de Oekraïne kwamen.'

Bestuur relatie

Ook het bestuur functioneert al 10 jaar goed. Out: 'We regelen het samen. Als voorzitter ben ik primus inter pares en wettelijke eindbaas, maar we staan voor een gemeenschappelijke opgave. We voeren goede discussies en hoeven vrijwel nooit te stemmen omdat we het niet eens zijn. We komen er samen uit. In de coronaperiode was dat ook echt onze kracht. Tegenwoordig hebben we als bestuur een eigen '24-uurs'. Dan gaan we even van de vergadertafel af om vrij na te denken over wat er op ons afkomt.'

Gezond eigenwijs

Zo wordt er op dit moment gewerkt aan het beleidsplan 2024-2028. 'Het is wat mij betreft een uitdaging om innovatief te blijven denken', vertelt Out. 'Gezond eigenwijs, want dat is de VRD. We hanteren bijvoorbeeld andere opkomsttijden dan de landelijke norm. We hebben een andere crisisstructuur ingericht. Dit staat

'Aan de VRD de taak om voor de risico's uit te lopen, voor te sorteren op de thema's én de juiste partners te zoeken. Want samenwerken is essentieel bij complexe risico's.'

inmiddels landelijk bekend als het Drentse model. Ook hebben we afscheid genomen van de brandkranen als blusvoorziening. En als het nodig is en de post wil het, dan faciliteren we een andere bezetting van hun voertuigen. Zo is er ruimte voor maatwerk en eigenheid. Naast het genoemde belang van standaardisatie. Een brandweerwagen moet wel rood blijven.'

Verbinding, vertrouwen, vakmanschap

Gezond eigenwijs zijn, lukt alleen vanuit de waarden verbinding, vertrouwen en vakmanschap die de VRD hoog in het vaandel heeft staan. Out: 'Alleen als directie en de burgemeesters in het bestuur in verbinding zijn met de professionals binnen de VRD, komen de goede ideeën uit de praktijk naar boven. Vervolgens is onderling vertrouwen nodig om vernieuwende ideeën door te voeren. Ik denk dat we als bestuur dit vertrouwen aan de directie geven, waarbij we de gemeenteraden steeds goed meenemen.'

Uitdagingen in de toekomst

Hoe ziet Out de toekomst? 'Uitdagingen liggen er bij de vrijwilligersorganisatie. Het is van belang dat de verbinding met de samenleving blijft bestaan. Tegelijkertijd ontstaat er druk op de vrijwilligersorganisatie omdat er minder mensen zijn, met minder tijd. Daar bereiden we ons op voor. Daarnaast is het belangrijk dat de samenleving voldoende weerbaar is en meewerkt aan preventie. Een voorbeeld daarvan is de rookmeldercampagne. Meer in het algemeen zien we dat risico's complexer worden. Ze versterken elkaar

en zorgen voor een domino-effect. Als de elektriciteit uitvalt, wat gebeurt er dan met de computer? En met het geldverkeer? We hebben onszelf enorm afhankelijk gemaakt van telefoon en internet. Dat domino-effect zie je ook bij de oorlog in Oekraïne. We moeten vluchtelingen opvangen en tegelijkertijd gaan de prijzen van brandstof en energie omhoog. Het grijpt allemaal in elkaar.'

Partners

Aan de VRD de taak om voor de risico's uit te lopen, voor te sorteren op de thema's én de juiste partners te zoeken. Want samenwerken is essentieel bij complexe risico's. Out: 'Neem de samenwerking tussen de GGD en VRD. Tijdens corona zagen we de meerwaarde van het samen in één gebouw zitten. De organisaties zijn naar elkaar toegegroeid en werken samen met respect voor ieders eigenheid. Samenwerking is bijvoorbeeld ook meer nodig tussen de brandweer en de agrarische ondernemers en loonwerkers. Vanwege de toenemende droogte verwachten we meer natuurbranden. Hoe kunnen we daar samen in optrekken? Ook op het gebied van preventie?'

Je kunt niet alle incidenten van tevoren voorspellen en beheersen. Je kunt wel zorgen dat je krachtig staat en weerbaar genoeg bent om incidenten aan te kunnen. Out: 'De VRD heeft bewezen dat we er goed voorstaan. Er ligt een solide basis, vanuit gedragenheid. Daarop bouwen we verder. Voor de toekomst overheerst vertrouwen.' ●

VERHUIZING NAAR DE GROENE DIJK

8

De Hulpverleningsdienst Drenthe (HVD) is van 2009 tot 2014 het uitvoeringsorgaan van de VRD. In die jaren is de HVD gevestigd aan de Jan Fabriciusstraat in Assen. Daar zit ook Brandweer Assen. Op 14 januari 2010 besluit de Gemeenteraad van Assen dat er een nieuwe kazerne komt voor Brandweer Assen. De HVD wil verbinding houden met de praktijk van de brandweerorganisatie en gaat mee verhuizen. Ook GGD Drenthe wil graag samenwerken in ondersteunende diensten.

Begin 2011 wordt de locatie bekend: alle partijen gaan hokken in een nieuw gebouw aan de Groene Dijk. De straatnaam Mien Ruysweg wordt pas in 2015 geïntroduceerd. Vijf aanbieders krijgen de kans om een ontwerp en offerte te maken. In mei 2011 wordt bekend dat de selectiecommissie de bouw- en architectcombinatie Koopmans/VVKH heeft gekozen. Een unanieme keuze blijkt. Het winnende ontwerp, dat jaren later in de praktijk exact hetzelfde blijkt te zijn als op papier, inspireert al direct tot twee typerende benamingen: 'het hoefijzer' en 'de magneet'.

Ivo Opstelten verricht de officiële opening.

Geluidswal

In april 2012 is het definitieve ontwerp af. Tot op de laatste steen is bekend hoe ons pand eruit gaat zien. Op de voorkant van de nieuwsbrief 'Naar de Groene Dijk', zie de foto, staan de leden van de projectgroep op de plek waar de nieuwbouw komt. Wel moet eerst die bovenste grondlaag nog afgegraven worden om daar de geluidswal naast de A28 van te maken. De bouw loopt mooi volgens planning en kost zelfs zes ton minder dan begroot. Medio december 2013 rijden de brandweervoertuigen in colonne van de Fabriciusstraat naar de nieuwe kazerne en is de verhuizing een feit.

Officiële opening

De nieuwe bewoners besluiten ook direct gezamenlijk het concept van Het Nieuwe Werken in te voeren: collega's kunnen tijd- en plaats onafhankelijk werken.

De Open dag op 12 april 2014.

Op donderdag 16 januari 2014 wordt het pand officieel geopend. Ivo Opstelten, de toenmalig Minister van Veiligheid en Justitie, verricht de opening door het opendraaien van een waterkraan, waarna een fontein in het nieuwe duikbassin begint te spuiten. Daarna is er voor de genodigden een hapje en drankje en natuurlijk de mogelijkheid om het gebouw te bezichtigen.

Open dag

Op zaterdag 12 april 2014 is het Open dag en is het publiek welkom om het pand te bezoeken. Er zijn activiteiten voor jong en oud. Films over (brand) veiligheid, gezondheid en hoe te handelen bij crises en rampen. Brandweerwagens en ambulances zijn te bezichtigen en de brandweer geeft een demonstratie. Een springkussen en een poppentheater ontbreken niet. Brandweermaterieel uit heel Noord-Nederland is speciaal voor deze dag in Assen te bewonderen. Ook zijn er historische voertuigen en een duikdemonstratie. Door de grote opkomst is het een geslaagde dag. ●

ONZE BRANDWEER- FOTOGRAFEN

Henk Brunink en **Arjen Kuiper** zijn onze brandweerafotografen. Eerst alleen voor een aantal posten, sinds 2014 ook voor de VRD. Ze zijn soms dag én nacht op pad, allemaal op vrijwillige basis. Posten plaatsen hun foto's op social media en als VRD sturen we de foto's van bijvoorbeeld korpsavonden naar regionale media. Dat Henk de manschappen van Hoogeveen, Ruinen en Zuidwolde ieder jaar een fotoboekje gaf en tegenwoordig een USB-stick met daarin actiefoto's van de betreffende vrijwilliger zegt genoeg over de betrokkenheid. Een kennismaking met Arjen en Henk.

Henk Brunink en
Arjen Kuiper (links)

ARJEN KUIPER

Waarom ben je brandweerafograaf?

Van huis uit ben ik opgegroeid met de brandweer. Mijn vader was bevelvoerder en plaatsvervangend postchef. Hij is 35 jaar vrijwilliger geweest bij de post Gieten. Ik was in 2003 betrokken bij de bouw van de websites voor de vier posten van de Gemeente Aa en Hunze. Ik was als niet repressief vrijwilliger o.a. contactpersoon ICT.

Hoe ben je brandweerafograaf geworden?

Binnen onze post werden altijd al foto's gemaakt. Fotograferen vond ik al leuk en ik ben toen in de rol van brandweerafograaf gerold. In het analoge tijdperk lag er al een fototoestel in de brandweerauto. Met de komst van o.a. de websites per post en de digitale mogelijkheden, nam de vraag naar foto's in eigen beheer toe. Zo ben ik na de aanschaf van mijn eerste digitale camera in de rol van brandweerafograaf gerold. Sinds 2014 fotografeer ik ook voor de VRD.

Wat fotografeer je precies?

Heel breed gezegd alles wat met de brandweer te maken heeft. Van incidenten tot aan korpsavonden, van afscheidsrecepties tot open dagen. Uitgangspunt voor mij is dat het maken van de foto's meerwaarde heeft voor de organisatie, bijvoorbeeld voor onderzoek, voor de website of voor leerdoeleinden. En dat dit professioneel is geborgd en vastgelegd.

Meest indrukwekkende gebeurtenis?

In 2015 de botsing van een kraanmachinist op de aarden wal op de rotonde op de N34 bij Gieten. En het ongeval in 2021 op de N34 met vijf negatieve slachtoffers bij Borger.

Wat is het leukste aan het werk?

De gezelligheid en leuke contacten die je door de jaren heen opbouwt binnen de organisatie. Van de waardering krijg ik veel energie.

Wat is je mooiste foto?

Dat zijn er meerdere, ik heb niet een specifieke mooiste foto. Het mooiste is als je een incident compleet in beeld kunnen brengen, zodat het plaatje rond is. De foto onderaan heb ik vooral gekozen vanwege het verhaal erbij.

Is je werk in de afgelopen 10 jaar veranderd?

Het digitale tijdperk, sociale media maar ook de AVG en de komst van de digitale werkomgeving heeft een hoop veranderd de afgelopen jaren. >>

Favoriete foto:

Op 26 juni 2021 was ik onderweg vanaf de kazerne naar huis, na een eerdere uitruk. Toen zag ik dat er vlammen uit het dak van deze woning kwamen. Hierop heb ik direct 112 gebeld. En ik heb collega's gewaarschuwd die achteropkwamen en ook onderweg naar huis waren. Zij konden direct weer retour naar de kazerne. Toen pas ging ik foto's maken.

HENK BRUNINK

Hoe ben je brandweertfotograaf geworden?

In 1987 maakte ik een foto van een autobrand. Een fotograaf die te laat was vroeg of hij mijn filmrolletje mocht en een dag later stond mijn foto in de krant. Ook de jongens van de brandweer Hoogeveen toonden belangstelling voor de foto's. Sinds die tijd loop ik bij de brandweer rond. Eerst zei men altijd dat ik de huisfotograaf was, tegenwoordig wordt ik brandweertfotograaf genoemd.

Hoelang al brandweertfotograaf?

Hoewel het nergens officieel staat loop ik al ruim 35 jaar mee.

Wat fotografeer je precies?

Zoveel mogelijk uitrukken, postavonden en groepsfoto's van de ploegen van Hoogeveen, Beilen, Westerbork, Ruinen, De Wijk/Koekange en Zuidwolde. Uiteraard kom ik ook op andere kazernes, maar niet voor uitrukken.

Hoeveel uur ben je gemiddeld kwijt aan het plannen, reizen, fotograferen en nabewerken?

Dat is verschillend, maar gemiddeld wel drie uur per dag.

Meest indrukwekkende gebeurtenis?

Dat zijn er nog wel wat. En dan gebeurt er ook wel eens iets waar je

liever niet te vaak aan herinnert wil worden, want dat draag je zo wel mee.

Wat is het leukste aan het werk?

Dat je altijd opgeruimde mensen om je heen hebt en dat ze blij zijn dat je hen aan herinneringen helpt. Door hen ben ik ook bij het brandweer informatieblad Het Noorderlicht gekomen. Dit blad is speciaal voor belangstellenden in de drie noordelijke provincies en valt vier keer per jaar in de bus. Hier ben ik nu alweer 25 jaar correspondent voor vanuit Drenthe.

Wat is je mooiste foto?

Dat zijn er wel meerdere. Maar één foto waar een brandweerman aan het slijpen was in het donker

leverde een geweldig plaatje op. Ook heb ik twintig jaar met een omgebouwde vouwwagen, welke ik tot een fotostand ombouwde, op open dagen gestaan. Waar ik heel veel pluimpjes voor kreeg. Want ja, brandweer is vrijwillig. Dat geldt ook voor mij. Ach, het is een mooie hobby en een hobby mag geld kosten toch?

Is je werk in de afgelopen 10 jaar veranderd?

Toen de analoge fotografie verdween en de digitale wereld op gang kwam, stonden er niet twee fotografen meer maar een stuk of acht. Want filmrolletjes kosten geld en de digitale foto bijna niet. Ook kwamen er privacy-regels en daar is het wat mij betreft niet beter van geworden.

Favoriete foto:

Deze foto uit 2007, waarbij een brandweerman bij een grote brand een zijdeur aan het uitslijpen was in het donker.

VRD KORT

Brandweertzorg

Niet alleen de VRD als geheel, ook het onderdeel brandweer voelde de afgelopen 10 jaar steeds vaker de noodzaak om meer flexibel en wendbaar te kunnen zijn. Gert-Jan Stuivenberg en nu Jurjen Timmerman waren en zijn hier als portefeuillehouder Incidentbestrijding vanaf het begin van de VRD met de posten (en het bestuur) over in gesprek. Als het huidige systeem van brandweertzorg blijft zoals nu is, kunnen er op relatief korte termijn serieuze paraatheidsproblemen ontstaan.

Uitdagingen zijn onder andere dat:

- het steeds moeilijker wordt om nieuwe brandweervrijwilligers te vinden;
- er steeds meer van brandweervrijwilligers wordt gevraagd (qua opleiding/oefening, risico's);
- de samenleving is veranderd (veel mensen werken bijvoorbeeld niet (meer) in de plaats waar ze wonen).

Sinds 2023 zijn alle inspanningen die hiervoor worden gedaan gebundeld in het Programma brandweertzorg. Het doel van dit programma is het brandweerwerk in Drenthe de komende jaren zo te organiseren dat het aan blijft sluiten bij de mogelijkheden van vrijwilligers. En dat het betaalbaar, veilig, doelmatig en doelgericht blijft. ●

13

24-uursdienst

Het kantoor van de VRD in Emmen bevindt zich in de brandweerkazerne van Emmen. Het kantoor is te gebruiken voor personeel van de VRD en GGD Drenthe. Op deze locatie is naast kantoor ook het verblijf van de 24-uursdienst van de brandweer. In Emmen is er sinds 1943 een beroepsbrandweerkazerne. In de jaren daarna is de brandweer telkens geprofessionaliseerd, met als hoogtepunt de opening van de kazerne in 1966. Sinds 2012 zit de brandweer in hun derde kazerne, aan de Nijbracht 43a in Emmen. Hier zijn 46 beroepsbrandweermensen in vaste dienst verdeeld over 3 ploegen, waarvan er altijd 10 dienst hebben. Een ploeg draait 24-uursdienst van 8:00 uur tot 8:00 uur. ●

Ploeg C van de 24-uursdienst.

'Door verbinding te maken
vanuit vertrouwen, gaat het
stromen en komt het goed.'

FRED HEERINK:

10 JAAR

VERBINDING, VERTROUWEN, VAKMANSCHAP

Terugblikkend op 10 jaar VRD ziet **Fred Heerink** zichzelf veel in zaaltjes en bij brandweerposten staan. In gesprek met medewerkers en externe relaties om op te halen wat er bij hen leeft. De waarden Verbinding, Vertrouwen, Vakmanschap staan daarbij al 10 jaar trots overeind.

Supertrots is Fred op de VRD-organisatie die er nu staat. Trots op hoe de waarden echt doorleefd worden en in het DNA van de organisatie zitten. Op het feit dat mensen hier graag werken en ruimte voelen voor autonomie en vakmanschap. En op de sterke familieband bij de brandweerposten waar mensen bij nacht en ontij klaarstaan, vanuit gemeenschapszin. Trots is hij ook op de crisisbeheersing, die van het oplossen van kleine incidenten doorgroeide tot partner in de coronapandemie en Oekraïne-crisis. Op de OR die zich heeft omgevormd tot een team medezeggenschap, wat uniek is voor een overheidsorganisatie. En trots op het bestuur dat hem het vertrouwen geeft om samen met de medewerkers te bouwen aan de VRD-organisatie. De mooie organisatie die er nu staat, is niet vanzelf

gekomen. In 2012 werd de Wet op de Veiligheidsregio's van kracht met als doel de gemeentelijke brandweer te regionaliseren. De 36 brandweerposten van de 12 Drentse gemeenten kwamen per 1 januari 2014 over naar de VRD. Fred Heerink werd per die datum aangesteld als commandant van de brandweer en directeur van de VRD met als hoofdtak het opzetten van de nieuwe organisatie.

Angst om te veranderen

'Voor 1 januari 2014 hadden we veel in zaaltjes gepraat over onze aanpak', vertelt Fred. 'Op andere plekken in Nederland was de regionalisering al doorgevoerd. Hier vonden mensen het verlies aan autonomie heel pijnlijk. Dat leidde ook tot angst bij onze posten. Zou de VRD

een logge bureaucratische organisatie worden? We zijn deze gevoelens actief bij de posten gaan ophalen en hebben gevraagd: in welk type organisatie zou je graag willen werken? Dit bleek een organisatie te zijn waarin we samenwerken vanuit vertrouwen en waarin verbinding is tussen het hoofdkantoor en de werkvloer. Ook autonomie was belangrijk, ruimte om naar eigen inzicht je werk in te richten. Dat resulteerde in de waarden: Verbinding, Vertrouwen en Vakmanschap. Deze bleken – en blijken – van groot belang te zijn voor de hele organisatie.’

Bezuinigingen

Als directeur kreeg Fred in 2014 direct de taak mee om twee jaar achter elkaar 5% te bezuinigen. De burgemeesters waren geen voorstander van regionalisering en wilden de kosten van de nieuwe organisatie niet betalen. Fred: ‘Bij de afspraken over de bezuinigingen heb ik bedongen dat er geen gedwongen ontslagen zouden vallen en dat er geen posten zouden sluiten. Vervolgens zijn we met elke post in gesprek gegaan om samen te bepalen waarop we konden bezuinigen. Er was veel wantrouwen. Volgens velen stond alles toch al vast, maar dat was niet zo. We hebben echt moeite moeten doen om contact te krijgen, maar het resultaat was verbluffend. Met de ideeën van medewerkers hadden we al snel een plan om 10% te bezuinigen. Bovendien was er draagvlak voor deze veranderingen. En we hielden ons woord: alle medewerkers en posten bleven op hun plek. De angst en het wantrouwen waren grotendeels weg.’

Op reis

Toch bleek aan het einde van 2014 dat de VRD nog niet de gedroomde organisatie was waarin Verbinding,

Vertrouwen en Vakmanschap centraal stonden. Fred: ‘We zijn een gezamenlijke reis begonnen om wél die organisatie te worden. Hierin hebben we heel veel medewerkers meegenomen. We wilden geen grote afstanden en systemen gebaseerd op wantrouwen meer. Hoe het dan wel moest worden, dat wisten we niet. Om die beweging te illustreren, heb ik jarenlang de S-kromme getekend. Tot het moment dat mensen zeiden: “Daar heb je Fred weer...” De S-kromme laat mooi zien hoe je van het bekende naar het onbekende gaat.

'Bij de afspraken over de bezuinigingen heb ik bedongen dat er geen gedwongen ontslagen zouden vallen en dat er geen posten zouden sluiten.'

Daarin krijg je mensen alleen mee als je respect toont naar wat geweest is. Dat hebben we onder meer gedaan met de totempaal, die is opgebouwd uit delen van ons verleden. Die totempaal heb ik op vele podia in het land opgebouwd om te vertellen over onze reis.'

Wij van de VRD

Door steeds samen het gesprek te voeren over verleden, heden en toekomst, werd de VRD langzaam een organisatie gebaseerd op de gekozen waarden.

Fred: 'Een jaar voor covid was er in de Tamboer een eindejaarsbijeenkomst waar muzikanten het VRD-lied zongen. Toen de hele zaal uit volle borst meezong met 'Wij van de VRD', dacht ik bij mezelf: volgens mij is de verbinding geslaagd. Niet door een dik boek met regels op te stellen, maar door vanuit vertrouwen een open en eerlijk gesprek te voeren. Inmiddels zitten de waarden echt in de haarvaten van onze organisatie, dat zien ook externe partners.'

Gezag

Een dankwoord richting het bestuur is hier op z'n plek, vindt Fred. 'De burgemeesters zaten eerst sceptisch in de regionalisering. Ze verloren de zeggenschap over de gemeentelijke brandweer en hoorden regelmatig gemopper vanuit de posten. Stap voor stap kregen zij meer vertrouwen in ons. Inmiddels heeft de VRD vertrouwen én gezag in de regio. Dat is heel belangrijk, want de VRD heeft een dienende rol. Wij voegen coördinatie of operationele leiding toe, structuur, informatievoorziening, de vaardigheid van het netwerken. Als kleine organisatie moeten we het altijd met anderen doen. Veel mensen hebben een stukje van de oplossing. Het is onze taak om belangeloos partijen bij elkaar te brengen. Daarbij hebben we geen macht. We moeten ons gezag verdienen op basis van expertise en vakmanschap. Mensen moeten ons daarin vertrouwen. En dat gaat bijna altijd goed.'

Crisisbeheersing

Door de jaren heen werd crisisbeheersing belangrijker. Fred: 'In 2008 was er het incident in De Punt met drie dodelijke slachtoffers. We werkten hierbij volgens het landelijke model voor crisisbeheersing, maar dat heeft duidelijk niet goed gefunctioneerd. Daarom zijn we in

Drenthe begonnen om samen met alle 12 gemeenten een ander model te ontwerpen. Dit heeft geleid tot korte lijnen, wendbaarheid en slagvaardigheid.' De afgelopen twee jaar is het team crisisbeheersing stevig gaan groeien. De VRD is ook al tien jaar werkgever voor de centralisten op de meldkamer in Drachten. Fred is voorzitter van het directieteam bestaande uit vertegenwoordigers van politie, ambulancedienst en de drie noordelijke VRD's. Fred: 'Eind mei hebben we het 12,5-jarig bestaan gevierd. Ook daar is vertrouwen en gunnen we elkaar wat.'

Covid en Oekraïne

De VRD was altijd van de kleine incidenten, maar burgemeesters wilden ons ook inzetten op andere momenten. Fred: 'We zijn op Schiermonnikoog bij elkaar gekomen om hierover te praten. Konden we bijvoorbeeld ook een rol spelen bij sociale problematiek? We gingen ons werkveld verbreden. Dat kwam plotseling in een stroomversnelling vanwege covid. Maandenlang ondersteunden we deze crisis. Samen met de burgemeesters hebben we dit goed gedaan. Het ministerie heeft waardering uitgesproken voor onze aanpak en kracht. Na covid hadden we één weekend geen crisis. Toen brak de oorlog uit in Oekraïne en faciliteerden we gemeenten bij het snel opvangen van vluchtelingen. Ook daar stonden we klaar.'

Toekomst

In 10 jaar tijd heeft de samenleving best een grote verandering doorgemaakt, ook al ging het geleidelijk. 'Verandering overkomt je, het is een constante', zegt Fred. 'Sommige crises zie je aankomen en andere - zoals covid - totaal niet. De VRD blijft in beweging. Jarenlang was de terroristische dreiging hoog. Nu moeten we ons wellicht voorbereiden op een oorlogsdreiging. We prepareren ons op langdurige, grootschalig uitval van ICT en nutsvoorzieningen. De enorme afhankelijkheid van internet maakt ons kwetsbaar. Het beheersen en sturen

van de informatie wordt een belangrijk onderdeel van crisisbeheersing.'

Uitdagingen

We bieden een mooie kwaliteit van brandweezorg. Beter dan 10 jaar geleden, zegt Fred. 'Een uitdaging daarbij is wel de schaarste, aan tijd en aan menskracht. Toekomstige generaties willen een andere balans tussen werk en privé. Zij hebben minder tijd voor nevenfuncties. Het is de vraag wat dit betekent voor de vrijwillige brandweer. Want wij stellen juist steeds hogere eisen, omdat incidenten complexer worden. We kunnen niet verwachten dat elke vrijwilliger al die kennis heeft. Daarom gaan we het eisenpakket verlagen. Er blijven 36 posten met brandweervrijwilligers, maar we gaan mensen minder zwaar belasten met opleiding en training. Technologie kan ons helpen bij deze uitdaging. Uiteraard geven we ook deze verandering samen vorm vanuit verbinding en vertrouwen.'

Familie

Als Fred terugdenkt aan de afgelopen 10 jaar springen ook de momenten van saamhorigheid eruit. 'Het is fantastisch om te zien hoe de brandweervrijwilligers voor elkaar klaarstaan, bijvoorbeeld na een heftig incident. Of als iemand overlijdt. We vormen met elkaar in uniform een erehaag. De andere VRD'ers sluiten daarop aan. Je ziet dan hoe hecht onze familie is. Zo kwam ik op het idee van de Veteranendag, want die band is niet opeens weg als je uit dienst gaat. Met de Veteranendag willen we respect tonen aan alle oud-brandweermensen en laten zien dat we ze niet vergeten zijn. Brandweer Drenthe blijft hun familiebasis; ze kunnen bij ons terecht. Dat bleek een schot in de roos. De veteranen vinden het geweldig om te komen. Op die momenten voel je weer die verbinding. Dat is en blijft onze kracht. Ook de komende 10 jaar.' ●

'Sommige crises zie je aankomen en andere - zoals covid - totaal niet.'

Brandweer en TT-campings

In 1925 werd de eerste TT-race in Assen verreden. Een traditie was geboren. De TT-nachten deden later ook hun intrede. In 1967 loopt het voor het eerst uit de hand. De Drentse en Asser Courant berichten: 'De befaamde TT-nacht zal dit jaar de geschiedenis ingaan als een der meest onaangename en wanordelijke

nachten sinds het motorevenement in Assen is'. Op de TT-campings is het een meer dan dolle boel. Sinds het ontstaan van de VRD is de inzet op de campings van een lokale inzet vanuit Assen en Midden-Drenthe, vrij snel en makkelijk gegroeid naar een regionale inzet van brandweermensen uit heel Drenthe. Samen met een select groepje politiemensen, is de afgelopen jaren veel geïnvesteerd in de relatie met de campinghouders en is de situatie op de TT-campings behoorlijk genormaliseerd. Een aantal jaren geleden is de toezichtstaak overgedragen aan medewerkers van de afdeling Handhaving van de gemeente Assen. ●

Zorg- en Veiligheidshuis Drenthe

Het Veiligheidshuis is in Drenthe in 2008 opgericht. Vanaf 2018 is er een naamswijziging geweest naar Zorg- en Veiligheidshuis Drenthe (ZVHD). Het is een netwerkorganisatie van de twaalf Drentse gemeenten, de justitiële en de zorgorganisaties. Het personeel is bij de VRD in dienst. Het bureau is in Assen gevestigd, maar niet aan de Mien Ruysweg. De adviseurs van de VRD-GGD, zoals de personeelsadviseur, financieel adviseur en huisvestingadviseur, adviseren de manager van ZVHD. Zodat het netwerk en het bureau goed kunnen functioneren. Het ZVHD brengt netwerkpartners samen, als problemen van mensen zo complex zijn dat er geen oplossing te vinden is in de reguliere aanpak van zorg of veiligheid alleen. Er is dan domeinoverstijgende samenwerking en coördinatie nodig om tot een doorbraak te komen. Meer info op zvhd.nl ●

Podcast

Podcasts

Eind 2022 maakte de VRD zes podcasts over de ontwikkeling van de VRD naar een waarden gedreven organisatie, gebaseerd op vakmanschap, verbinding en vertrouwen. Een organisatie die vervolgens nooit meer zou hoeven te reorganiseren. Fred Heerink heeft een duidelijke visie en is de aanjager van deze omwenteling. Maar wat zijn de ervaringen van de mensen op de werkvloer? Hoe vonden zij hun weg binnen de soms vergaand veranderde organisatie? En... werkt het voor hen? In elke aflevering hoor je een collega vertellen over zijn of haar persoonlijke ontdekkingen tijdens het veranderingsproces. Zo hoor je Jan Braam (brandweerman in hart en nieren), Coby Krolis (adviseur P&O), Dirk van Dijken (co-coördinator van de afdeling Risicobeheersing), Sjoerd de Jong (concern controller), Mariska Petstra (onderzoekt haar ontwikkelingsmogelijkheden) en Henno Leferink (bevelvoerder bij de vrijwillige brandweer). Directeur Fred Heerink vult de verhalen aan. ●

Scan de code en luister de podcasts.

DE DRENTSE TRADITIE VAN DE JOBINGSTAF

20

Begin juni 2023 overleed Jan Jobing. Jan was oud-lid van de post Assen. En Jan was bekend van de 'Jobingstaf', waar je vast weleens over gehoord hebt. Manschappen van een brandweerpost die midden in de nacht urenlang in de struiken liggen bij een brandweerpost in een ander Drents dorp. Als de kust veilig is slaan zij een ruitje in om binnen te komen. En dan met zaklampen op zoek naar die speciale staf. De brandweerstaf was oorspronkelijk bedoeld als herkenningsteken van de brandweercommandant, maar hij groeide in Drenthe uit tot de gewilde Jobingstaf.

Even terug in de tijd. Voor 1946 had de brandweer in Assen nog geen brandweeruniformen. Dus gebeurde het dat er bij de levering van brandweerspuiten ook brandweerstaffen werden meegeleverd. Met de rode staf van 180 centimeter lang in handen was de brandweercommandant, gekleed in gewone burgerkleding, goed herkenbaar. Boven- en onderaan de staf zat versiering en bovenaan was een koperen knop bevestigd. Vaak was bovenaan ook een houten schildje

met het gemeentewapen vastgespijkerd. De staf had echt de functie van onderscheidingsteken.

Dirk Jobing

Na de introductie van de brandweeruniformen in de jaren veertig verviel de functie van de staf. Dirk Jobing, verantwoordelijkheid voor het onderhoud van het materiaal in Assen, vond een staf en nam deze mee naar huis. Daar hing deze een aantal jaren bij hem in de

»

In de loop der tijd zijn er zeven Jobingstaffen volledig beplakt met plaatjes.

Jan Jobing, de zoon van de oorspronkelijke naamgever, kreeg op de Veteranendag in 2022 uit handen van Fred Heerink het eerste Jobingstafje symbolisch overhandigd.

werkplaats. Zijn zoon Jan Jobing knapte de wat vervallen brandweerstaf op en wilde deze overnemen. Daar stak vader Dirk een stokje voor. De staf behoorde nog steeds toe aan de brandweer vond hij. De opening van de nieuwe brandweerkazerne aan de Collardslaan in Assen in 1951 was een mooi moment om de staf terug te geven. Daar hing de staf jarenlang als sierstuk aan de muur. Tot een aantal postleden van een andere post de staf begin jaren '70 ontdekten.

Informeel contacten

Op een dag kwam een aantal postleden uit Meppel in Assen naar het materieel kijken. Stiekem hebben zij toen de achterdeur van het slot gehaald, om op een later moment terug te komen en de staf mee te nemen. De postleden in Assen merkten op dat de staf verdwenen was, maar ze hadden geen idee waar deze gebleven was. Tot ze een week later bericht kregen uit Meppel. Men zag het direct als een prima mogelijkheid de informele contacten tussen de brandweerkorpsen in Drenthe te stimuleren. Zo ontstond in 1972 het idee van de Jobingstaf als 'wisseltrofee'.

Jobingstaf

De staf werd naar de schenker Dirk Jobing genoemd, vooral omdat hij liefst 30 jaar werkzaam was geweest bij Brandweer Assen. Dirk Jobing zelf was inmiddels overleden. Ook werd direct besloten om een reglement te maken: wat mag wel om de staf te bemachtigen en wat mag vooral niet. Zo mocht de staf onder geen beding de provincie uit en moest hij altijd voor minimaal een derde deel zichtbaar zijn. Als een post de staf had bemachtigd, moesten zij Jan Jobing bellen en dit doorgeven. Dan was de staf twee weken voor dat korps en deed de post er een plaatje op met hun naam. Na twee weken was de staf weer vogelvrij.

Tientallen pogingen

In die vroegere tijden hadden de posten amper contact met elkaar. Gezamenlijke oefeningen bestonden nog niet. Maar door de Jobingstaf kwam men nog eens bij elkaar op bezoek. De strijd om de Jobingstaf was begonnen. Het gebeurde dat Jan Jobing midden in de nacht gebeld werd met de vraag bij welke korps de staf was. En zo wist hij dat er nachten waren waarbij

meerdere korpsen tegelijk op pad gingen. Sommige korpsen hebben zelfs tientallen pogingen ondernomen om de staf te bemachtigen. Soms omdat ze simpelweg de kazerne in een ander Drents dorp niet konden vinden. Maar vaker nog omdat de staf onvindbaar was. Het kapen van de Jobingstaf haalde vaak zelfs de lokale krant.

Inbraakpreventie

Toen de eerste staf was 'volgespijkerd' met plaatjes, kwam er een nieuwe Jobingstaf. Zo zijn er in de loop der tijd zeven Jobingstaffen volledig beplakt met plaatjes. Maar de zoektochten werden moeilijker. Vroeger waren brandweerkazernes in Drenthe niet afgesloten of voorzien van een inbraakinstallatie. Toen er echter steeds meer waardevol materiaal gebruikt werd, werd er ook meer aan inbraakpreventie gedaan. Hierdoor werd het betreden van de brandweerposten en dus het bemachtigen van de Jobingstaf steeds moeilijker. Dit paste dus niet meer bij deze tijd. Eind jaren '90 is daarom besloten te stoppen met de traditie van het jagen op de Jobingstaf. In al die jaren zijn er 274 geslaagde kapingen geweest. Het aantal pogingen voor een kaping zijn er waarschijnlijk meer dan 2.000 geweest. Sommige korpsen wilden niet stoppen en in latere jaren zijn er dan ook nog weleens alternatieve staffen opgedoken in Drenthe.

De kleine Jobingstaf als aandenken aan de Veteranendag 2022.

Aandenken

De traditie van de Jobingstaf was eigenlijk een stille dood gestorven. Tot de Veteranendag van Brandweer Drenthe in 2022 in Assen. Daar kreeg iedere veteraan na afloop een speciale Jobingstaf met jaartal mee naar huis als aandenken. Deze staf had misschien niet de oorspronkelijke lengte van 180 centimeter, maar de rode 30 centimeter lange staf werd door de veteranen erg gewaardeerd. Bij iedere volgende Veteranendag krijgen de veteranen een nieuw plaatje met het jaartal geplakt op hun ministaf. Jan Jobing, de zoon van de oorspronkelijke naamgever, was aanwezig op de Veteranendag en kreeg uit handen van Fred Heerink het eerste stafje symbolisch overhandigd.

Mysterieuze verdwijning

Op de Veteranendag stond de bak met de zeven verzamelde oude Jobingstaffen pontificaal naast het podium. Geheel volgens de oude traditie verdwenen deze staffen tijdens de dag op mysterieuze wijze uit de kazerne in Assen-West. Gekaapt door een andere post. Twee weken later zijn ze in goede orde teruggebracht en is er hartelijk gelachen om deze actie. De kans om de eerste en enige post te zijn die alle zeven staffen gelijktijdig kon bemachtigen konden ze niet laten lopen. Inmiddels staan de Jobingstaffen weer op hun vertrouwde plek. Is deze Drentse traditie voorgoed voorbij?

Bij de Veteranendag in 2025 is Jan Jobing er niet meer bij. Maar de Jobingstaf zeker wel. ●

ERIC WEILAND:

'DE BINDING MET DE DORPEN MOET BLIJVEN'

24

Eric Weiland draait al 40 jaar mee op de post Zuidwolde. Hij was chauffeur, bevelvoerder en zo'n 17 jaar postchef. Altijd kwam de brandweer vóór zijn gezin en zijn kwekerij in pioenrozen en asperges. 'Op onze trouwdag zei ik tegen mijn vrouw: "Je weet dat je trouwt met een brandweerman. Als de pieper gaat, ben ik weg.'

Eric is een brandweerman van de oude stempel. Op de post mist hij wel eens de inzet die vroeger zo gewoon was. 'Ik herinner me dat Fred Heerink langs de posten ging in de tijd dat de VRD kwam. Hij zei: "Als je 100 mensen hebt, gaan er 60 mee met de vaart der volkeren, 20 mensen lopen voorop en 20 zijn er voor de gein bij." In de afgelopen 40 jaar is die laatste groep groter geworden. Niet alleen bij de brandweer, maar in de hele maatschappij. Mensen bellen gemakkelijk af en voelen minder de naoberplicht. Laat ik het zo zeggen: je hebt mensen die bij de brandweer zijn én je hebt brandweermensen. Maar ik weet ook dat we in

Drenthe niets te klagen hebben over inzet en mentaliteit vergeleken met andere regio's. We kunnen op de posten nog steeds op elkaar rekenen.'

Kennis

De nieuwe generatie blijft korter bij de brandweer én heeft minder uitrukken dan vroeger. 'Dat komt doordat er meer preventieve maatregelen worden genomen', zegt Eric. 'Denk aan de rookmelderactie van de VRD, de aanleg van ongelijkvloerse kruisingen en 30 km-zones. Maar doordat er minder uitrukken zijn, is er ook minder kennis en ervaring op de post. Juist daarom is het belangrijk

>>

'Elk dorp is anders, dus elke post is anders. En elke post verandert mee met het dorp.'

dat we veel opleiden en oefenen. Zelf geef ik les in het oefencentrum en ben ik instructeur bij de opleiding voor bevelvoerders. Dat vind ik mooi om te doen. Op elke kilometer langs de N48 tussen Hoogeveen en Ommen heb ik wel iemand uit de auto gehaald. Als oude knakkers kunnen wij onze ervaring en kennis overdragen. Ik merk dat jonge brandweermannen dat fijn vinden.'

Botsing

Tijdens één van de presentaties van Fred kwam het tot een botsing. Eric: 'Fred kreeg best veel bagger over zich heen. Ook ik was het niet met hem eens en het ging er hard aan toe. Ik zei dat hij geen idee had hoe het eraan toe ging in mijn bedrijf. Fred zei dat ik ook niks wist van zijn werk en stelde voor om een dag met elkaar mee te lopen. Fred heeft hier een dag geholpen in de pioenrozen en de asperges. De pieper ging ook nog. Op weg naar de kazerne was ik Fred kwijt in de achteruitkijkspiegel, maar hij ging wel mee. Later heb ik een dag met Fred meegelopen, onder meer naar een bestuursvergadering. Als ik een nieuwe machine wil kopen, overleg ik met mijn vrouw en bepaal ik dat zelf. Fred moet eindeloos overleggen met het bestuur en ik dacht: neem nou eens een besluit. Dat meelopen heeft wel tot wederzijds begrip geleid.'

Schoon pak

'Met de komst van de VRD zijn veel zaken professioneel geregeld', zegt Eric. 'Betalingen, opleidingen, de kazerne en kleding. Vroeger had ik zes jaar hetzelfde pak aan. Dat stond stijf van het vuil, ik kon er zo instappen. Nu hangt er na elke uitruk een schoon pak klaar. Dat is positief, toch vraag ik me af of het geld wel goed wordt besteed bij de VRD. Er zijn te veel mensen en te weinig brandweermensen. En er mag van mij meer geld naar

opleiding en oefening.' Moeite heeft Eric soms ook met de officieren van dienst die zij-instromen en net komen kijken. 'Het is niets persoonlijks en ik geef ze een kans, maar voor een oude rot is het soms wel lastig als zij vertellen wat je moet doen.'

Identiteit

Eric vindt dat de posten hun eigen identiteit goed hebben behouden. 'Elk dorp is anders, dus elke post is anders. En elke post verandert mee met het dorp. Wij hebben nu brandweermannen die met puntschoenen en in een overhemd vanaf kantoor naar de kazerne komen. Ook zij gaan gewoon die gierkuil in om de koe eruit te halen. De diversiteit op de post wordt groter en dat vind ik wel mooi. Tegelijkertijd blijven wij Zuidwolde, en dat is heel anders dan Assen of Hoogeveen.'

Trots

'Mooi is ook dat we in Zuidwolde altijd betrokken burgemeesters hebben', zegt Eric. 'Logisch ook. Waar ter wereld heb je na één telefoontje zo goedkoop en snel een club enthousiaste mensen op de dam staan, die met gevaar voor eigen leven een brandende woning ingaan? Daar mag je als bestuur en maatschappij trots op zijn! En die trots moet je de brandweer zelf ook gunnen. Voor de efficiency is de centrale inkoop handig, maar voor de vrijwilliger is het minder leuk. Geef ons een beetje meer vrijheid om zelf onze voertuigen te kopen en de kazerne in te richten. Zodat we trots kunnen zijn op ónze auto en ónze kazerne. En zorg ervoor dat we de leuke dingen behouden, zoals water spuiten bij de zwemclub of op het schoolplein. Daarmee houd je ook de binding met het dorp in stand. Dat is belangrijk, want dat dorp is wel de pool waaruit je je mensen haalt.' ●

JEUGDBRANDWEER:

VAN 'CLUBJE' NAAR PROFESSIONELE KWEEKVIJVER

28

In 1982 startte post Hoogeveen met de Jeugdbrandweer om de jeugd enthousiast te maken voor de brandweer. Daarna volgden de Jeugdbrandweer Coevorden, Assen en Meppel. Inmiddels hebben deze vier posten ongeveer 65 leden en zo'n 30 enthousiaste (assistent-)jeugdleiders. De Jeugdbrandweer is een mooie kweekvijver voor de 'echte' brandweer.

Scan de code
en kijk het
item over de
Jeugdbrandweer
bij RTV Drenthe

Jeroen Luider

Jeroen Luider richtte, samen met Elwin Bruinsma, zo'n acht jaar geleden de Jeugdbrandweer op in Assen, waar hij nu hoofdleder is. Daarnaast is hij coördinator van de Jeugdbrandweer van de vier posten en doet hij nog veel meer. 'Ik adem, eet, drink en leef de brandweer', zegt hij. 'Ik ben sinds 1996 vrijwilliger en kwam in 1999 in dienst. Ik werkte op de meldkamer en ben nu officier van dienst, projectleider, instructeur, coördinator van de vaardigheidstoetsen, geef les bij vakopleidingen én ben als hoofdleder vrijwel elke vrijdagavond aanwezig bij de jeugd. Mijn vrouw staat gelukkig achter mij anders had het nooit gekund.' De Jeugdbrandweer doet oefeningen en teambuilding, doet mee met zeskampen en

Jeugdbrandweer Hoogeveen (september 2023)

wedstrijden. Ook leggen de jeugdleden toetsen af in het midden van het land. Jeroen ziet de professionalisering door de jaren heen: 'Het was een zogenaamd 'vrijdagavondclubje' dat oefeningen deed om kennis te maken met de brandweer. Een brandje blussen of een slang uitrollen. We merkten dat we steeds verder af kwamen te staan van de echte brandweer, omdat de ontwikkeling van de les- en leerstof stilstond. Vanuit onze eigen kennis en kunde binnen Jeugdbrandweer Drenthe hebben we de oefeningen meer laten aansluiten bij het echte brandweerwerk, zodat de overstap daarna gemakkelijk is.'

Doorstromen

Die betere aansluiting bij de echte brandweer is uitgegroeid tot een landelijke trend. De Drentse Jeugdbrandweer is betrokken bij een landelijk project om de les en leerstof aan te passen, in samenwerking met de Brandweeracademie en Jeugdbrandweer Nederland. Jeroen: 'De aspiranten doen straks toetsen en examens voor de echte opleiding. Met 18 jaar zijn ze bijna klaar met het onderdeel Brand en vraagt de verdere opleiding nog maar acht tot negen maanden. Dit verlaagt de

drempel om door te stromen naar de echte brandweer. We hebben nu gemiddeld twee doorstromers op de ongeveer negen jeugdleden die jaarlijks afzwaaien. Dat is 20 tot 25%, dus een mooie score. Daarnaast heb je jeugd die ergens anders gaat wonen en daar bij een post gaat.'

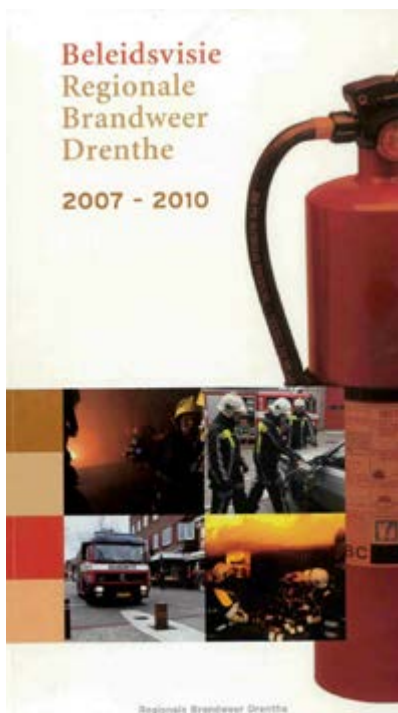
Ontwikkeling

'De echte brandweerlieden kijken hun ogen vaak uit als ze een oefening doen met de Jeugdbrandweer', zegt Jeroen. 'Ze weten hoe ze moeten handelen, zijn rustig en beheerst, stellen de juiste vragen en geven de juiste informatie. Ze kunnen hulpverleners en levensreddende handelingen verrichten. Met die vaardigheden dragen ze op jonge leeftijd al bij aan de maatschappij. En het is goed voor hun persoonlijke ontwikkeling. Je leert verantwoordelijkheid nemen en samenwerken, wordt zelfverzekerder. Vaak komen ze hier met 12 jaar als bescheiden musjes binnen. Op hun achttiende staan ze als een bevelvoerder opdrachten te geven die precies passend zijn en voeren ze deze opdrachten als manschap op de juiste wijze uit. Deze ontwikkeling nemen ze ook mee in hun werk en privéleven. Voor ons als jeugdleiders is dat natuurlijk prachtig om te zien.' ●

DE VOORGANGERS VAN VEILIGHEIDSRÉGIO DRENTHE

Wat waren de voorgangers van Veiligheidsregio Drenthe? Een stukje geschiedenis.

30

De brandweer was van oorsprong georganiseerd vanuit de lokale gemeenschap, maar stapje voor stapje kreeg de overheid meer verantwoordelijkheid voor de brandweezorg. Dit werd onderstreept met de Brandweerwet, ingevoerd in 1985, waarin stond dat iedere gemeente een zorgplicht had voor haar burgers. In die wet stond dat alle brandweerlieden een diploma moesten hebben: opleidingseisen en een centraal examensysteem was het gevolg.

Brandweer Hulpverleningsdienst

Op initiatief van burgemeester en wethouders van Assen was in de jaren '70 een intergemeentelijke brandweerregeling wenselijk. Zo ontstond in augustus 1975 de Brandweer en Hulpverleningsdienst (BHD) Noord- en Midden Drenthe. In diezelfde periode ontstonden in Drenthe de Regionale Brandweerorganisatie Reest en Vecht en de BHD Zuid-Oost Drenthe. Het materieel van de BHD in Assen bestond uit een hulpverleningswagen, een bluswagen, een verbinding-commandowagen en een Lada als dienstwagen.

Het pand aan de Jan Fabriciusstraat in Assen, waar tot 2014 Hulpverleningsdienst Drenthe en Brandweer Assen waren gevestigd.

Regionale Brandweer Drenthe

Op 1 april 1994 gingen de drie BHD's van Noord- en Midden Drenthe [Assen], Zuid-Oost Drenthe [Emmen] en Zuid-West Drenthe [Hoogeveen] op in één Regionale Brandweer Drenthe (RBD). De gezamenlijke meldkamer kwam in Assen. Voor de burger veranderde er daardoor nauwelijks iets. Bij noodgevallen zouden omliggende korpsen om assistentie worden gevraagd. En de RBD werd voortaan alleen ingezet als er sprake was van een rampsituatie.

Hulpverleningsdienst Drenthe

In 2009 werd met de Wet veiligheidsregio de Veiligheidsregio Drenthe opgericht. Vanuit Den Haag was er de wens om de brandweer in Nederland te regionaliseren binnen de Veiligheidsregio's. Maar de Drentse gemeenten beslisten anders en kozen voor een Hulpverleningsdienst Drenthe (HBD) als uitvoeringsorganisatie van de veiligheidsregio, waarin de Geneeskundige Hulpverleningsorganisatie in de Regio (GHOR) en Regionale Brandweer Drenthe samengingen.

Zo ontstond er een samenwerkingsorganisatie voor de brandweer, bestaande uit 12 korpsen met 36 uitrukposten. De Regionale Brandweer Drenthe werd voor de buitenwereld de Hulpverleningsdienst Drenthe.

Veiligheidsregio Drenthe

Op 1 januari 2014 ontstond de veiligheidsregio zoals we die op dit moment kennen, met als uitvoeringsorganisatie Veiligheidsregio Drenthe. In 2014 zijn alle brandweertaken van de gemeenten overgenomen door de Veiligheidsregio, waardoor de gemeentelijke brandweer ophield te bestaan. In twee jaar tijd moest er 10% bezuinigd worden, wat werkte als een versneller voor verandering. De koers werd ingezet naar een organisatie gebaseerd op de waarden Vakmanschap, Verbinding en Vertrouwen. Anno 2024 is de VRD een gezonde, krachtige organisatie met onder andere een nauwe samenwerking met de 36 brandweerkorpsen in Drenthe. ●

BRANDWEER BIJ EEN MILITAIRE OEFENING

Wanneer?

Zaterdagochtend 5 november 2022.

Waar?

Brug bij de Ossesluis in gemeente De Wolden.

Wie?

Postleden van De Wijk/Koekange, samen met de 11 Luchtmobiele brigade van de Koninklijke Landmacht en Poolse en Amerikaanse militairen.

Wat?

Bij een grote landelijke militaire oefening met de naam Falcon Autumn, waar ruim 1.000 militairen uit Nederland, Polen en Amerika aan deelnemen, helpen posten De Wijk/Koekange en Ruinerwold mee bij een oefening in Drenthe.

Hoe?

Op 4 november wordt het gebouw van post Ruinerwold bevrijd van de vijand. Op 5 november wordt er geoefend om de brug bij de Ossesluis in te nemen van vijandelijke troepen. De militaire gebruiken oefenmunitie (losse patronen). Nadat de vijand, een rol van de Poolse compagnie, is verdreven heeft de brandweer de opdracht de brug te bewaken. ●

NOORTJE KROONENBERG:

'DE GHOR IS ZICHTBAAR EN IN VERBINDING'

Noortje Kroonenberg werkt 16 jaar bij de GHOR en heeft dus de complete 10 jaar VRD meegemaakt. 'In die jaren is de GHOR zichtbaarder geworden en is ons netwerk sterker geworden', vertelt ze. 'Partijen weten ons beter en vaker te vinden.'

Bestuurlijk valt de GHOR onder de VRD, maar de medewerkers zijn in dienst van de GGD. Tegelijkertijd is de GGD een ketenpartner binnen het regionale zorgnetwerk van de GHOR, samen met onder meer ziekenhuizen, ambulancezorg, instellingen voor niet-acute zorg, enzovoort. Als netwerkorganisatie coördineert en regisseert de GHOR de geneeskundige hulpverlening bij rampen en crises.

Vroeger deed de GHOR naast het regisseren en verbinden ook veel zelf in de voorbereiding en uitvoering van de geneeskundige hulpverlening. Ketenpartners leverden bijvoorbeeld een aantal medewerkers voor het uitvoeren van deze hulpverlening.

Noortje: 'We hadden een geneeskundige combinatie, bestaande uit ambulancepersoneel en Rode Kruis-vrijwilligers. We zorgden daarbij zelf voor het opleiden, trainen en oefenen van de medewerkers van de Geneeskundige Combinatie. Dit model is vervangen door het model van de Grootchalige Geneeskundige Bijstand onder verantwoordelijkheid van de ambulancedienst. Zorginstellingen werden - naast het leveren van reguliere zorg - zelf verantwoordelijk voor de opgeschaalde zorg bij rampen en crises. Nu richten we ons dus volledig op het coördineren en regisseren van één hulpverleningsketen tijdens rampen en crises. We verbinden partijen en zorgen dat mensen ons kennen en weten te vinden.'

Verbinding

Dat laatste gaat steeds beter, concludeert Noortje terugkijkend op de afgelopen 10 jaar. De covid-pandemie was daarin een belangrijke katalysator. 'Voor die tijd bedachten we nog ludieke acties om zichtbaarder te worden in de regio. Na covid is dat echt niet meer nodig. Onze netwerkpartners weten waarvoor ze ons kunnen benaderen en maken graag gebruik van onze expertise. Ook tussen de GHOR, VRD en GGD is meer verbinding en zichtbaarheid ontstaan. Het heeft daarbij zeker geholpen dat we samen in één pand zitten. We pakken zaken gemakkelijker integraal op met Crisisbeheersing en Risicobeheersing.'

Andere knelpunten

Nieuw is ook dat de GHOR vroeger alleen in actie kwam als een GRIP werd afgegeven. Noortje: 'Nu komen we meer laagdrempelig in actie. We pakken ook onze verbindende rol in de keten bij andere knelpunten waarbij de ketenzorgcontinuïteit in de regio onder druk komt te staan. Zo hadden we laatst een storing van de persoonsalarmering. Of denk aan een grote computerstoring bij een ziekenhuis, die effect heeft op de hele keten. De GHOR neemt dan de regie. We brengen partijen snel om tafel en kijken wat we binnen de keten voor elkaar kunnen betekenen.' Tot slot noemt

Er ontstaat steeds meer druk op de zorg, vanwege een toenemende vraag en gebrek aan personeel. De zorgcontinuïteit in de keten staat onder druk en de GHOR speelt in die problematiek een belangrijke rol.

Noortje als belangrijke ontwikkeling het zorgrisicoprofiel. 'Naast het regionale risicoprofiel worden nu ook specifiek risico's voor de zorg in de regio benoemd. In het profiel is snel te lezen waarop de zorgketen zich moet voorbereiden om altijd acute en publieke zorg te kunnen leveren aan patiënten die dat nodig hebben.'

Niet-acute zorg

Er ontstaat steeds meer druk op de zorg, vanwege een toenemende vraag en het gebrek aan personeel. De zorgcontinuïteit in de keten staat onder druk en de GHOR speelt in die problematiek een belangrijke rol. Noortje: 'Het is belangrijk dat de hele keten zich voorbereidt op continuïteitsproblemen. Niet alleen de acute zorg, maar ook de niet-acute zorg. Als het bijvoorbeeld stagneert in een verpleeginstelling, heeft dat ook gevolgen voor het ziekenhuis. Het is één van mijn taken om dat bewustzijn te bevorderen bij de niet-acute zorg en deze zorginstellingen meer te betrekken bij ons netwerk. Door het geven van presentaties, trainingen en workshops helpen we zorginstellingen om veerkrachtig en voorbereid te zijn. Ook organiseren we netwerkdagen met onder meer brandweer, politie, zorg. Dat zijn voor mij de mooie dingen van het werk die veel energie geven. Ik heb bij de VRD altijd veel ruimte ervaren om de dienstverlening van de GHOR en mezelf te ontwikkelen.'

Toekomst

De GHOR staat op de kaart, de expertise wordt erkend. Noortje: 'Voor de toekomst zal de druk op de zorg alleen maar toenemen. Het zorglandschap verandert met alle risico's die daarbij horen: de zorg wordt dichterbij huis geboden, meer digitaal, met focus op preventie en meer gebruik van databronnen. De kwetsbaarheid zal toenemen, doordat systemen kunnen uitvallen. Daarnaast gaan andere maatschappelijke vraagstukken spelen, bijvoorbeeld vanwege toenemende extremen in het klimaat. Ik verwacht dat wij vanuit onze expertise vaker gevraagd worden om te coördineren en te regisseren. Het is daarom belangrijk dat we een flexibele crisisorganisatie blijven, die de juiste expertise in huis heeft en meegaat met de tijd. Hoe de wereld er over 10 jaar uitziet, weten we niet. Maar als we blijven innoveren en verjongen, kunnen we de uitdagingen van de toekomst goed aan.' ●

PERSONEELSBIJEENKOMST:

TERUGBLIKKEN EN VOORUIT KIJKEN

Ongeveer 140 VRD-collega's waren op 13 februari 2024 aanwezig bij de Winterbijeenkomst van de VRD. Een mooie opkomst en een gezellige, interactieve middag. De bijeenkomst, gehouden in De Schildhoeve in Fluitenberg, stond geheel in het teken van 10 jaar VRD. Een terugblik.

38

Scan de code en kijk de compilatie van de bijeenkomst

Een warm drankje, brownies en de Mienband die speelde. Het was een warm welkom voor de medewerkers. Fred opende de middag. Hij heette ook iedereen die in 2023 in dienst kwam welkom. De aanwezigen die 'nieuw' zijn, stelden zichzelf persoonlijk kort voor. Na de opening kreeg Marco Out het woord. Hij sprak, als voorzitter en namens de twaalf burgemeesters in het bestuur, zijn waardering uit voor het werk dat alle mensen binnen de VRD individueel en gezamenlijk leveren en vertelde over het vertrouwen dat er bij de gemeenten is in onze organisatie.

Verschillende generaties bijeen

Het was tijd voor externe spreker Bert-Jan Koekenbier om iedereen in beweging te krijgen. Hij gaf enkele kenmerken van de drie generaties die we bij de VRD in huis hebben en riep daarbij deze generaties één voor één naar het midden van de ruimte. Dit maakte de grootte van de groep van een generatie goed

zichtbaar. Door met generatiegenoten in gesprek te gaan ontdekten velen dat de tijd waarin ze jong waren soms veel invloed heeft op wat ze nu belangrijk vinden en wel of juist niet doen. De sessie maakte duidelijk wat de verschillen tussen generaties zijn. Daar is begrip voor en dat kunnen we juist omarmen.

Trends voor komende 10 jaar

Na de middag was het tijd voor de 5 trends die de komende 10 jaar op ons af gaan komen. Na een introductie door Fred, konden collega's via de telefoon aangeven waarnaar ze het meest nieuwsgierig zijn. Dit waren ontwikkelingen op demografisch, technologisch, klimatologisch, economisch en sociaal-politiek gebied. Een aantal reacties werd uitgelicht en gezamenlijk besproken. De ontwikkelingen kunnen best spannend zijn, maar bieden mogelijk ook bijzondere kansen, bijvoorbeeld voor meer veiligheid en ter ondersteuning van ons werk.

Toetsing van onze waarden

Als laatste toetsten we onze waarden (vakmanschap, verbinding, vertrouwen, lef, verantwoordelijkheid en flexibiliteit). Passen die nog voldoende bij de manier waarop we de toekomst met elkaar aangaan? Iedereen kreeg een lange lijst met waarden en kon nieuwe suggesties aandragen. De vier die het meest genoemd werden: samenwerking, trots, plezier en waardering. Maar welke waarde zou men dan willen inleveren? Hier werden verantwoordelijkheid en lef het meest gekozen. Bij de bespreking hiervan lichtten een aantal toe dat dit met name was omdat dit ook negatieve associaties had, wat ze minder motiverend maakt.

De afsluiting

Met een borrel en muziek van de Mienband, konden de collega's na afloop nagenieten van een presentatie op een groot scherm van een verzameling foto's van 10 jaar VRD. ●

Personeelsontwikkeling

In de afgelopen 10 jaar is het aantal VRD'ers en aantal brandweervrijwilligers licht gestegen:

DIENSTVERBANDEN PER	1-1-2014	1-1-2024
Brandweervrijwilligers	690	720
Mannen	642	675
Vrouwen	48	45
24 uurs brandweer in Emmen	41	43
Mannen	41	43
Vrouwen	0	0
VRD-personeel	169	213
Mannen	123	143
Vrouwen	46	70
TOTAAL	900	976

De Week van de Brandweer

De regionale media in Drenthe, zoals RTV Drenthe en Dagblad van het Noorden, berichten regelmatig over onderwerpen waar de VRD bij betrokken is. Dat kan een actueel onderwerp zijn, maar soms kan het ook achtergrondinformatie zijn. Dan bedenken wij samen met de journalist hoe we een onderwerp handen en voeten kunnen geven. Dan kan er bijvoorbeeld een prachtig initiatief ontstaan zoals met RTV Drenthe in 2015: De week van de Brandweer. Een week lang werd iedere dag een filmpje over de (werkzaamheden van de) brandweer in Drenthe uitgezonden.

Scan de code en bekijk het filmpje van RTV Drenthe uit 2015

Het Management Team

Op 1 januari 2024, bij het 10-jarig bestaan van de VRD, bestond het Management Team uit de volgende collega's (van links naar rechts): Jurjen Timmerman (incidentbestrijding, Vakbekwaamheid, OIV), Lineke Bennema (crisisbeheersing/GHOR), Fred Heerink (directeur), Suzanne Rojjackers (bestuursadviseur), Tamara Witkamp (directie-assistent), Sjoerd de Jong (financiën / controller), Sylvia Woldhuis (bedrijfsvoering) en Albert-Jan Giethoorn (risicobeheersing, techniek & logistiek, jeugdbrandweer). Per 1 september 2024 is Lineke overgestapt naar de gemeente Borger-Odoorn. ●

Fit & Vitaal

Collega's zijn zelf verantwoordelijk voor hun mentale en fysieke gezondheid. Dat is niet altijd even makkelijk. Om collega's te helpen organiseerde de werkgroep Fit & Vitaal de afgelopen jaren onder andere gezondheidsweken en workshops. Ook kwam er een menukaart met tips, adviezen en workshops voor de geest en voor het lichaam. De laatste jaren zijn er regelmatig ergo-sprekuren op de locaties Assen, Emmen en Hoogeveen. Ook kun je bij een trainer met een lichaamsanalyse-apparaat de samenstelling van jouw lichaam in kaart brengen, waarna je een persoonlijk beweegadvies krijgt. ●

Totempaal

Alle collega's kennen de befaamde totempaal. Dit is het verhaal erachter, vertelt door Fred Heerink. 'Het idee is dat er bij verandering sprake is van verlies van het oude. Zij die graag vooruit willen in de verandering, vergeten vaak dat gevoel van verlies. Respect tonen voor wat is opgebouwd helpt bij acceptatie van veranderingen. De totem laat zien dat iedere nieuwe situatie op de schouders staat van de vorige.'

'Ik werd geïnspireerd in juni 2016 door afbeeldingen van een totempaal tijdens Delfsail. In 2017 zijn we onze eigen totempaal gaan gebruiken. Als eerste bij ons eigen personeel. Iedereen heeft het verhaal van de totem gehoord tijdens onze 'moreel kompas'-bijeenkomsten. Daarnaast heb ik hem gebruikt bij ons bestuur, de gemeenteraden en diverse voorlichtingen. Ook buiten de regio. Het transparante deel zat er altijd al bij. Verwonderlijk is dat de woorden die we in 2017 opschreven, voor een groot deel nu in 2024 al werkelijkheid zijn geworden. Het wordt tijd voor een revisie...' ●

DE MELDKAMER HOORT ERBIJ

Marco Janssen

42

In 2011 hebben Drenthe, Groningen en Friesland één gezamenlijke meldkamer geopend in Drachten. De VRD is de werkgever van alle Brandweer-collega's op deze meldkamer. 'Enerzijds zitten we op afstand', vertelt **Marco Janssen**, hoofd meldkamer voor de Brandweer en de veiligheidsregio's, 'anderzijds zijn we echt onderdeel van de VRD.'

Marco kreeg destijds de opdracht het personeel van de drie meldkamers te laten samenwerken. 'Alle meldkamers hadden hun eigen cultuur en mores. Ook moesten ze elkaars risico's leren kennen. Zoals natuurbrandbestrijding in Drenthe, watersport in Friesland en het chemiepark in Delfzijl. In die samenwerking en kennisdeling hebben we veel tijd en energie gestoken.'

Mobiliteit

Toen de VRD kwam in 2014, heeft Marco de meldkamer meegenomen in de doctrine van Fred, zoals hij het noemt. 'Ook ik teken de S-kromme regelmatig en de drie V's leven hier, net als het belang van mobiliteit.'

De technologische en organisatorische ontwikkeling gaat exponentieel snel op de meldkamer. Als centralist moet je bedenken of je daarin mee wilt en kunt. Twijfel je? Zorg dan dat je persoonlijke marktwaarde goed is. Volg een opleiding, doe een snuffelstage, zodat je kunt overstappen. Daar helpen we mensen bij.'

Techniek

Er is veel veranderd op de meldkamer, vertelt Marco. Vooral op het gebied van applicaties. 'De 112-app, locatiebepaling, automatische alarmering van nieuwe auto's. Je moet het allemaal maar weten. Vroeger was de centralist - bij wijze van spreken - een brandmeester

De Meldkamer Noord-Nederland in Drachten.

Er is veel veranderd op de meldkamer, vertelt Marco. Vooral op het gebied van applicaties.

met een grote snor en witte helm. Nu zoeken we meer naar jonge puppy's die met de telefoon zijn opgegroeid en snel kunnen schakelen om vanuit verschillende applicaties informatie binnen te halen. Tegelijkertijd moet je stressbestendig zijn, want meldingen gaan regelmatig over de ellende van een ander. Daarin vangen we elkaar als collega's op, maar je moet het aankunnen. Echt niet iedereen kan dit werk doen. Het is een vak.'

In positie

Per 1 september heeft Marco na 13 jaar de VRD verlaten. Hij gaat het landelijke Operationeel Centrum van de

dienst Vervoer & Ondersteuning van de Dienst Justitiële Inrichting verder ontwikkelen. 'Het meest trots ben ik op de gehele ontwikkeling van de afgelopen jaren en uiteindelijk het beleidsplan dat we hebben gemaakt voor de komende jaren. Het beleidsplan zorgt ervoor dat de meldkamer in de positie komt die het verdient en zet de veiligheidsregio's in de positie die nodig is. Dan klopt het systemisch en kan de energie goed stromen. De Veiligheidsregio gaat verantwoordelijkheid nemen voor een goed functionerende meldkamer en daarin ondersteunen. Dat toekomstbeeld maakt dat ik met enige weemoed, maar met een gerust gevoel de VRD verlaat.' ●

GERT-JAN STUIVENBERG:

'IN DRENTHE VAREN WE ONZE EIGEN KOERS'

'Kleinschaligheid, een goede onderlinge band én vertrouwen. Dat is de kracht van de VRD', zegt **Gert-Jan Stuivenberg**. Zowel bij de vrijwillige brandweer als in de VRD-organisatie en het bestuur. 'Er is naoberschap, we gunnen elkaar wat én we varen onze eigen koers.'

Na 13 jaar bij de Marine, ging Gert-Jan in 2004 werken bij de RBD. In 2006 maakte hij de overstap naar Brandweer Emmen, waar hij in 2008 commandant werd. 'Voorafgaand aan de regionalisering was er al sprake van schaalvergroting op districtsniveau. Zelf werd ik districtscommandant van Emmen, Borger-Odoorn en na de regionalisering ook Coevorden. Tot ik in januari 2014 de werkgroep P&O toebedeeld kreeg in de opbouw van de VRD. We zijn veel bij posten langs geweest om het verhaal van de VRD te vertellen. We kwamen niet vertellen dat het fantastisch was. We vroegen mensen om de werkelijkheid te omarmen en deze samen vorm te geven. Dat was zeker niet altijd gemakkelijk. Er was zorg en er waren conflicten, maar er was weinig echte strijd

en weerstand. Elders in het land was dat wel anders. Na 10 jaar kunnen we stellen dat de VRD één organisatie is geworden.'

Lokale eigenheid

Waardoor is het geslaagd? 'Vooral doordat de posten hun lokale eigenheid hebben behouden. In mijn dorp, Zwinderen, wonen 200 mensen. Toch is hier 24/7 een parate brandweerpost, met opgeleide mensen. Dat is een huzarenstuk voor zo'n klein dorpje. Er zit een mores in de dorpen dat je bij de brandweer gaat. Dat komt voort uit naoberschap. Daar zit de kracht en het bestaansrecht van de brandweer. Vrijwilligers die zich hier aanmelden, voelen geen binding met de VRD

'Ik heb een prachtige tijd gehad bij de brandweer en de VRD, maar ik was nieuwsgierig naar wat er verder gebeurt in de wereld.'

maar met het dorp. Daar zit de binding en motivatie. Dat is goud. Dat moet de VRD borgen door de posten financieel, materieel en administratief te ontzorgen. En wat lokaal kan ook daar te laten.'

Eén operationeel leider

Na de inrichting van de VRD-organisatie werd Gert-Jan portefeuillehouder Incidentenbestrijding voor de brandweer in heel Drenthe. Hij herinnert zich vooral de momenten waarop de VRD een eigen koers koos. Zoals bij de aanpak van flitsrampen. 'Het systeem was te log en vertragend. In elke laag zaten alle disciplines met parallelle lijnen naar de burgemeester. Drenthe koos voor één operationeel leider bij de burgemeester aan tafel namens alle uitvoerende diensten. Als de operationeel leider van de brandweer was, sprak deze ook namens de andere hulpdiensten en gemeentelijke organisatie. In andere regio's was dat schokkend. Maar in Drenthe kan dat, want elkaar vertrouwen past in de Drentse cultuur.'

Aanrijtijden

Een andere Drentse eigenzinnigheid is de aanpassing van de aanrijtijden. Gert-Jan: 'Landelijk was de norm voor de aanrijtijd acht minuten, maar we wisten wel dat we dit lang niet overal haalden. Als je dat landelijk besprak, zeiden ze dat je posten bij moest bouwen. Maar op het platteland is het niveau van zorg en voorzieningen gewoon anders dan landelijk. We hebben de knuppel in het hoenderhok gegooid en uiteindelijk is de aanrijtijd 15 minuten geworden, net als bij de ambulance. Nu kunnen we onze belofte tenminste waarmaken.'

Bluswater

Trots is Gert-Jan ook op de Drentse aanpak van het bluswater, waar hij een groot aandeel in had. 'Toen ik commandant was in Emmen had een officier eens de

kosten van het bluswater berekend op de achterkant van een sigarendoos. Voor elke brandkraan betaalden we een flink bedrag aan de WMD, en er waren zo'n 6.000 brandkranen. Dat liep fors op. Jaren later vroeg de burgemeester van Emmen mij of we konden bezuinigen en heb ik die berekening erbij gepakt. Met eigen tankwagens hadden we snel overal voldoende bluswater beschikbaar en waren we onafhankelijk van externe partijen. Bovendien hoefden de bezuinigingen niet ten koste te gaan van posten, personeel of auto's. De andere korpsen keken er met enige jaloezie naar en na de regionalisering hebben we dit voor heel Drenthe doorgevoerd. We zijn daarin echt een voorloper.'

Vertrouwen

Hoe krijgen we in Drenthe die eigenzinnige ideeën voor elkaar? 'Er zit wel wat gezonde eigenwijsheid richting landelijke politiek. Wat in de Randstad werkt, gaat hier niet altijd op. Daarnaast heb je een toevallige smeltkroes nodig van persoonlijkheden die liever vanuit inhoud en logica werken dan vanuit de wet. En, het heeft te maken met bestuurlijk klimaat. We gunnen elkaar iets in Drenthe. Andere regio's noemen ons wel eens te lief, maar wij staan samen sterk. We hebben vertrouwen in elkaars professionaliteit.'

Pandemie

Die basis van vertrouwen kwam goed van pas toen daar opeens covid was. Gert-Jan werd operationeel leider. Hoe kwam hij in die positie? 'Eigenlijk omdat ik toevallig dienst had toen de eerste besmetting in Drenthe de kop opdook, in Dalen. Een pandemie stond altijd al op onze crisisplannen, met als kans 'redelijk waarschijnlijk' en effect 'groot'. Toch negeerden we dit risico. Het stond ver van ons af. Tot de pandemie toch opeens een feit was en we meteen de samenwerking hebben gezocht met de GGD.

We vroegen nogal wat van mensen: afstand houden, een avondklok, de horeca dicht. Die maatregelen krijg je alleen voor elkaar als je met alle Drentse gemeenten één lijn trekt dus dat hebben we heilig verklaard. Ik ben veel bezig geweest met het regelen van noodverordeningen voor de VRD. De gemeenten belden mij: "Ze willen een feestje geven in een weiland. Mag dat?" Ik was de rechterhand van Marco Out, bestuursvoorzitter van de VRD. Het was 1,5 jaar heel intensief.'

Veelkleurigheid

Na covid is Gert-Jan vertrokken bij de VRD. "Ik heb een prachtige tijd gehad bij de brandweer en de VRD, maar ik was nieuwsgierig naar wat er verder gebeurt in de wereld. Er diende zich een nieuw avontuur aan: crisismanager bij het COA in Ter Apel. Dat heb ik één jaar gedaan en toen was ik gesloopt, ook mentaal. Nu heb ik een landelijke baan bij het COA. Ik lobby me suf voor plekken om asielzoekers onder te brengen. Wat blijft, is dat ik maatschappelijk relevant werk wil doen.

De veelkleurigheid van mensen drijft mij. Mijn werk moet ergens over gaan. En er moet wat avontuur in zitten.'

Toekomst

Voor de toekomst vindt Gert-Jan het belangrijk dat de VRD de cultuur van vertrouwen behoudt, ook al verandert de wereld. 'We hadden altijd voor elke crisis een dik boek in de kast. Maar we krijgen andere vormen van crises, neem covid. We kunnen niet meer alles aan de voorkant afdichten. Het is belangrijk dat we veerkrachtig zijn en weerstand kunnen bieden. Dat is niet zo meetbaar en tastbaar als dikke boeken in de kast, maar wel effectiever. En het werkt alleen als er vertrouwen is in de professionals die het voor elkaar krijgen. Daarnaast moet de VRD blijven investeren in de kracht van de verbinding. De organisatie is niet hiërarchisch. Je weet wie je moet bellen, zoekt niet op functie, maar op persoon. Dat is heel waardevol. De hulpdiensten en de gemeenten kennen elkaar en regelen het samen. In Drenthe kan dat en dat moet zo blijven.' ●

VERBINDEN DOOR DE JAREN HEEN

Hoe krijg je actuele informatie, bestuursbesluiten en ontwikkelingen op een goede manier naar de collega's gecommuniceerd? En hoe krijg je de verbinding, beide kanten op? Dat kan mondeling, schriftelijk en online en dat is de afgelopen 10 jaar op vele manieren gebeurd. Een reis door de tijd langs de ingezette communicatiemiddelen.

48

TIJDLIJN >

MIEN 2012-2019/2023

Een paar jaar voordat de VRD tot stand kwam, startte MIEN (Mijn In- en ExtraNet) voor kantoormedewerkers. Om intern nieuws op één plek te delen, daarop te kunnen reageren en documenten (o.a. taakkaarten en draaiboeken) voor de crisisorganisatie en andere thema's centraal aan te kunnen bieden. Ieder team kreeg daarnaast een eigen pagina, zodat je de leden kon zien en vinden en zij er teksten en documenten op konden delen voor het team (besloten) of die ook handig waren voor andere collega's.

In 2014 introduceerde de VRD MIEN ook bij de posten. Iedere post kreeg een eigen pagina en meerdere gebruikten het ook om gezamenlijke bestanden (besloten) online op te kunnen slaan en gebruiken. Om het nieuws en smoelenboek ook op de telefoon beschikbaar te maken, kwam er ook een mobiele versie. De introductie hiervan was met MIEN-bier en MIEN-bierviltjes met een opvallende tekst. Hierna had iedereen van MIEN gehoord.

FACEBOOK BRANDWEER DRENTHE/VRD INTERN 2012 - NU

Voor de posten gebruikte de VRD het social media platform Facebook, omdat hier al vele vrijwilligers te vinden waren. De start was rond 2012 en al gauw waren er honderden leden. De Facebookgroep bestaat nog steeds en wordt gebruikt om speciale berichten uit en over de regio te delen en belangrijk nieuws op het reguliere kanaal (nu Brandweerportaal/DWO) extra onder de aandacht te brengen.

WHATSAPP

2014 – NU

Binnen de VRD en Brandweer wordt al jaren dankbaar gebruik gemaakt van Whatsapp. Inmiddels gebruiken 'kantoorcollega's' in principe Microsoft Teams voor werkberichten (zelfde functionaliteiten en pushberichten op je mobiel), maar voor de brandweerposten zijn vooral de Whatsapp-groepen (van hoofd IB naar postchef naar postleden) nog steeds heel belangrijk voor snelle afstemming, urgente berichten of reminders.

EERSTE 'HYBRIDE BIJENKOMST'

2014

Bij de start van Veiligheidsregio Drenthe was er een grote fysieke bijeenkomst voor alle VRD-ers, inclusief vrijwilligers, bij Van der Valk in Assen. Omdat de paraatheid van de brandweer in Drenthe altijd belangrijk is, was die ook via een live-verbinding op verschillende locaties in Drenthe te volgen. Dit was de eerste hybride bijeenkomst en dat had aardig wat voeten in de aarde.

MOREEL KOMPAS BIJENKOMSTEN – NU 'WELKOMSTBIJENKOMSTEN' (2017 - NU)

Werken vanuit 'de bedoeling' en onze waarden betekende ook dat het oorspronkelijke formele ambtseid niet meer passend voelde. Om die te vervangen, ontwikkelden we 'moreel kompas bijeenkomsten' voor alle VRD-collega's, inclusief vrijwilligers. Ook iedereen die net bij de VRD komt krijgt sinds die tijd een uitnodiging

voor zo'n sessie. Hierin kijken we terug op wat ons gevormd en gebracht heeft tot waar we nu zijn (onze 'totem') en onderzoeken we aan de hand van dilemma's hoe het inzetten van je moreel kompas (in plaats van dikke boeken met regels) er in de dagelijkse praktijk van je werk uitziet.

Tekening destijds gemaakt door collega Roel Luchies

PLATFORM VOOR BEZUINIGINGSIDEËN

2014

Bij de start van Veiligheidsregio Drenthe, kreeg de organisatie ook te maken met een financiële taakstelling voor 2014 (5%) en 2015 (5%). Vanaf het begin van het jaar is samen met alle medewerkers gezocht naar mogelijkheden om de bezuiniging te realiseren. Iedereen, dwars door de organisatie heen, dacht mee over efficiëntere werkwijzen en slimme aanpassingen. Naast diverse fysieke bijeenkomsten, werd ook een

digitaal platform ingezet, waarop iedereen ideeën kon aandragen en daarop kon reageren. In totaal zijn 446 ideeën aangedragen, geclusterd, doorgerekend en getoetst op haalbaarheid, waarna er 26 (vaak direct) tot uitvoering werden gebracht. Hierdoor werd de taakstelling voor beide jaren zelfs al grotendeels (voor 70%) in het eerste jaar bereikt.

ORGANISATIEONTWIKKELING: 'HET FILMPJE VAN FRED'

2014

Tijdens de gespreksrondes over de taakstelling werden ook zorgen geuit door medewerkers: "Hoe voorkomen we in een grotere organisatie bureaucratie en vinden we een goede balans tussen systemen/regels/procedures, ondersteunend personeel en de posten?" Een vraag die leidde tot een doorontwikkeling van de organisatie, waarbij 'de bedoeling' van ons werk en onze gedeelde waarden, zoals Vakmanschap, Verbinding en Vertrouwen, voorop werden gesteld. Om dit gedachtegoed binnen de hele organisatie te laten leven, kwam er een animatie. Door Fred ingesproken, waardoor die bij iedereen bekend werd als 'het filmpje van Fred'.

Inspiratiesessies

Om geprikkeld te worden om buiten de gebaande paden te treden en het als organisatie op een andere manier te gaan doen, haalde de VRD elders inspiratie op (bijvoorbeeld bij Wouter Jong, 'Terug naar de bedoeling') én organiseerde de VRD meerdere inspiratiesessies in huis. Bijvoorbeeld met Daniëlle Braun, over corporate tribes en totempalen, en ["always listen to the banjo player"] George Parker en Thijs Homan over het verbinden en omarmen van meerdere perspectieven en ideeën.

Scan de code en kijk het filmpje van Fred

HYBRIDE BIJENKOMSTEN MET DE POSTEN

2018

In 2018 werden hybride bijeenkomsten al veel laagdrempeliger dan die eerste in 2014. Met behulp van wat externe kennis en apparatuur kon iedereen van onze interne Facebookgroep op afstand deelnemen aan twee fysieke postavonden in Hoogeveen en Assen, over de ontwikkelingen binnen de brandweer en de rechtspositie van brandweervrijwilligers. Vragen werden live ingebracht en beantwoord, zodat ook de collega's op de posten (of thuis) actief mee konden doen.

HET BRANDWEER-JOURNAAL

2016-2019

Om brandweerposten laagdrempelig mee te nemen in het laatste nieuws, maakten we een 'brandweerjaarnaal', waarvan Jan Lammers een vertrouwde presentator was. In die tijd maakten we de video's nog zelf, met een Ipad bijvoorbeeld. De kwaliteit liet soms wat te wensen over, maar de betrokkenheid was groot!

PROGRAMMA-/PROJECTCOMMUNICATIE DOOR - 'AGILE'

2020-2022

Het programma DOOR heeft een grote rol gespeeld bij het vastleggen en borgen van onze organisatieontwikkeling. Veel moest digitaal, omdat het in coronatijd was. Daarom waren er meerdere uitzendingen vanuit de studio en werd veel gebruik gemaakt van Teams. De VRD maakte (breder) kennis met de 'agile' communicatiemiddelen zoals 'standups' en 'demo's', om af te stemmen over de voortgang, resultaten te delen en iedereen mee te nemen in de ontwikkelingen.

MAANDSTART

2020-2023

In coronatijd moest de organisatie op zoek naar een nieuwe manier om toch in verbinding te blijven en elkaar mee te nemen in onderwerpen die ons allemaal raken. Met de ervaring en expertise met de hybride bijeenkomsten, bouwden we vergaderruimte 4 in Assen om tot een behoorlijk professionele studio. Met tafelgasten, introductievideo's, opnames op locatie en meer.

APPICAL/WARM WELKOM

2019 - NU

In 2019 introduceerde de VRD een 'onboarding' app, voor iedereen die in dienst komt bij de VRD. Op kantoor, bij de 24-uursdienst of als brandweervrijwilliger. In Appical, bij ons 'Warm Welkom' genoemd, is veel informatie te vinden over Veiligheidsregio Drenthe. Het is een tool die nieuwe medewerkers helpt een goede start te maken binnen de organisatie. Wanneer krijg je bijvoorbeeld als brandweervrijwilliger je kleding? En hoe is de toegang tot de post geregeld? Welke onderdelen heeft de VRD en wanneer en hoe krijg je daarmee te maken? Je leert de organisatie zo al een beetje (en op een leuke, praktische manier) kennen, voordat je begint.

MEDEWERKERSBIJENKOMSTEN

Naast de inspiratiebijeenkomsten waren er ook regelmatig fysieke bijeenkomsten om over de organisatieontwikkeling te praten, waarden te herijken en zorgen en kansen voor de toekomst te verkennen. En om elkaar weer gezellig te ontmoeten uiteraard! Na vele bijeenkomsten over de start van de VRD en de organisatieontwikkeling die door

LOCATIE BIJENKOMSTEN

2015 - 2020

Om regelmatig met elkaar in verbinding te staan, hadden we fysieke bijeenkomsten in Assen, Emmen, Hoogeveen en Meppel.

ONDERTUSSEN BIJ DE BRANDWEER

2021 - NU

Ook binnen de brandweer werd de verbinding en inhoudelijke informatie gemist in coronatijd. Na de eerdere ervaringen met het Brandweerjaarnaal en daarna de Maandstart, ging een team van betrokken collega's uit de 'rode teams' zelf aan de slag om iets nieuws te creëren. De uitzendingen worden nog steeds goed bekeken en teruggekeken! Introductievideo's, opnames op locatie en meer.

DWO VRD/GGD 2021

In 2021 maakte de organisatie de overstap naar een digitale werkomgeving, waardoor je op één plek al het interne nieuws, collega's, P&O-informatie, thema's en je applicaties vindt én een tijdlijn voor interne social berichten. Voor een goede introductie en implementatie kwamen er persona's, zodat er ondersteuning op maat was op basis van onder andere de digitale vaardigheden en werkomstandigheden. Persona 'Paul' bleek binnen de VRD het meest voor te komen, gevolgd door Jon, die ook sterk vertegenwoordigd is op de posten.

Jon:

- zeer betrokken bij de eigen werkomgeving
- volle agenda's, weinig tijd
- liefst het gemak van de telefoon
- liever niet op van alles moeten inloggen
- houdt van overzicht, relevantie en toegevoegde waarde
- vindt nieuws over eigen locatie en wat zijn werk raakt het meest interessant
- gebruikt veel Whatsapp, soms Facebook

KWARTAAL- BIJENKOMSTEN LEIDING- GEVENDEN 2022 - NU

Na de coronaperiode organiseerde de VRD vanaf januari 2023 weer regelmatig een fysieke sessie met leidinggevenden om in gesprek te blijven over de organisatieontwikkeling, ieders rol hierin en wat hiervoor nodig is. Leidinggevenden hebben bijvoorbeeld een essentiële rol bij het nieuwe waarderingsmodel, het inzetten op talent en het mogelijk maken van een flexibele, wendbare organisatie.

MAANDSTART 2.0 2024 - NU

In 2024 kreeg de Maandstart een nieuwe invulling. In plaats van één lange uitzending is het nu één DWO-pagina waar alle interne video's, kort en wat langer, per stuk en naar interesse te bekijken zijn. Bijvoorbeeld om te horen waar andere collega's aan werken, lief en leed mee te krijgen of wat meer achtergrond te hebben bij bepaalde ontwikkelingen. Net als bijvoorbeeld de NOS-app, maar dan echt voor en door collega's.

BERICHT VAN FRED 2021 - NU

Wat ook ontstond in coronatijd was het 'VRD weekbericht', met als vast onderdeel een inleiding door Fred. Over thema's die ons verbinden of raken of andere zaken die hem opvallen of die hij ons als perspectief zou willen meegeven.

TEAMS 2022 - NU

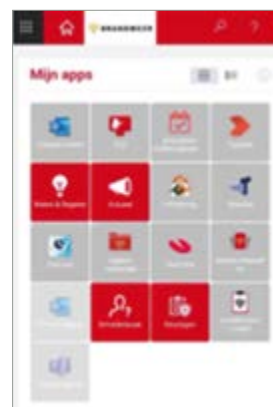
In 2022 nam de organisatie afscheid van de J-schijf en kwam er een belangrijk intern communicatiemiddel bij ter ondersteuning van de samenwerking: Microsoft Teams. Intern e-mailen of Whatsappen is hierdoor niet meer nodig. Helemaal vervangen heeft dit het in de praktijk echter nog niet.

CRISISPORTAAL 2022 - NU

In 2022 verhuisde ook de online omgeving voor de Drentse crisisorganisatie van MIEN naar het DWO. Een nieuwe plek voor o.a. de bereikbaarheidsgegevens, planvorming, regelzaken en de jaarkalender voor MOTO-activiteiten

BRANDWEER- PORTAAL 2023 - NU

In 2023 kregen ook de brandweerposten een nieuwe digitale werkomgeving. Het doel van dit 'Brandweerportaal' is dat postleden alle brandweerkzaken, -informatie en apps op één plek hebben. En dat ze niet meer apart hoeven in te loggen op alle apps. Daarmee kreeg elke brandweercollega ook een @vrd.nl e-mailadres. Iedere post heeft een ICT-contactpersoon om collega's te ondersteunen, hulp in te schakelen waar nodig en om mee te denken in verbeteringen.

DE COVID-19-MAATREGELEN

52

Het startte klein en ver weg. Maar sluipenderwijs groeide het uit tot een hele impactvolle gebeurtenis op de wereld en op ons leven: het Covid-19-virus. In maart 2020 viel het openbare leven stil. Het was een onwerkelijke tijd, met de nodige gezondheidsproblemen bij collega's en naasten. Collega's werden vanuit overheidsmaatregelen gedwongen

thuis te werken, werkgevers moesten aan de bak om dit te faciliteren. Teamsen werd een nieuw werkwoord, 1,5 meter afstand de nieuwe norm. Ondertussen was GGD Drenthe ontzettend druk met testen. In januari 2021 moest de GGD vol aan de bak om zoveel mogelijk Drenthen te vaccineren. De VRD hielp waar mogelijk, van

het inrichten van teststraten tot het opzetten van vaccinatielocaties en het bevoorraden ervan.

Medio 2021 bleek uit intern onderzoek dat we het contact met collega's erg misten. Over de thuiswerkfaciliteiten was men dik tevreden. Na de nodige ups en downs, konden we na verloop van tijd hybride werken. Er was maandenlang hard gewerkt om op de kantoorlocaties in Assen, Hoogeveen en Emmen meer ruimte te maken voor ontmoeten en samenwerken. Terug naar kantoor noemden wij dat, alhoewel het waarschijnlijk nooit meer zal worden als vóór corona. In maart 2022 vervielen de laatste corona-maatregelen. ●

VRD KORT

Visitatie

Op 12 en 13 juni 2019 kwam een visitatiecommissie bij de VRD op bezoek. Deze commissie bestond uit afgevaardigden uit andere veiligheidsregio's en een gemeente. Doel was het verbeteren van de prestaties van de organisatie door een blik van buiten. Oftewel, bezoek van een 'kritische vriend'. De commissie sprak met liefst 70 mensen van binnen en buiten de organisatie, zoals bestuur, directie, management en leidinggevendend, medewerkers uit de diverse kolommen en afdelingen (inclusief brandweervrijwilligers), medezeggenschap, externe partners en gemeenten. Daarnaast bestudeerde de commissie vele documenten.

Het eindrapport verscheen enkele maanden later. De commissie was erg getroffen door de open en hartelijke cultuur binnen de organisatie, waar zichtbaar sprake was van een grote arbeidsvreugde. De jarenlange inzet van de VRD om een waardengedreven organisatie neer te zetten had zijn vruchten afgeworpen. De commissie: 'Het resultaat is een op het eerste oog onconventionele organisatie met veel professionele ruimte en een cultuur van verantwoordelijkheid, waar grotendeels is afgestapt van traditionele systeemsturing'. Met de uitkomsten en de aanbevelingen die zijn gedaan kon de VRD zich als organisatie verder ontwikkelen. ●

Oekraïne

Sinds de inval in Oekraïne in februari 2022 kwam er een ongekende vluchtelingstroom op gang. Ook naar Nederland. De VRD kreeg een coördinerende rol in de opvang voor de 12 gemeenten binnen Drenthe. De gemeenten zorgden, en doen dat nog steeds, voor de opvanglocaties. De VRD zorgt voor het hebben van een Regionale Coördinator VluchtelingenSpreiding (RCVS) en een belteam en is daarmee verantwoordelijk voor het overzicht en coördinatie. Het belteam bestaat uit collega's van de VRD die, naast hun reguliere werk, circa twee dagen per maand beller van dienst zijn en dan zorgen voor het matchen van de vraag naar opvangplekken en het aanbod van vrije bedden in Drenthe.

De pragmatische en resultaatgerichte aanpak in Drenthe was elders in Nederland niet onopgemerkt gebleven. In Den Haag zou iemand eind 2023 hebben verzucht: "Als het in Drenthe niet lukt, dan lukt het nergens". Als blijk van waardering ontvingen locatiemanagers, gemeentelijke projectleiders en leden van het belteam daarom eind 2023 een unieke koffiebekker met deze quote. ●

Smokey de Rookmelder

Smokey de Rookmelder is in Drenthe het beeldmerk voor brandveilig leven. Een stoere hond, met op zijn kop een brandweerhelm. 'Zoals een hond waarschuwt bij onraad/indringers, zo waarschuwt een rookmelder bij een ander gevaar/indringer: brand en rook'. Leren hoe je brandveilig leeft, begint al op jonge leeftijd. Daarom is onder de vleugels van Smokey ook een lesmodule 'Brandweer op School' gestart. Brandweer Nederland biedt voor het primair onderwijs een officiële leerlijn aan dat zich richt op (brand)veiligheid op school, thuis en het werk van de brandweer. De Drentse Smokey kom je tegenwoordig door heel Nederland tegen. ●

Scan de code en kijk het filmpje over Brandweer op School

MARCEL THIJSEN:

'DE BRANDWEER MOET VAN DE SAMENLEVING BLIJVEN'

54

In december 2014 werd **Marcel Thijsen** burgemeester van Tynaarlo en trad hij toe tot het Algemeen Bestuur van de VRD. Op dat moment was hij zeker geen voorstander van regionalisering van de brandweer. Bij de Veiligheidsregio Drenthe zag hij dat regionalisering toch kon meevallen en inmiddels noemt hij zichzelf fan van de VRD. 'Ik ben onder de indruk van de wendbaarheid en kwaliteit. Voor de toekomst is het belangrijk dat de brandweer van de samenleving blijft.'

Thijsen stond in 2014 als wethouder van de gemeente Wijchen aan de wieg van de Veiligheidsregio Gelderland Zuid. 'We moesten uitvoering geven aan de wet die Guusje ter Horst had bedacht om tot veiligheidsregio's te komen. Ik zag de schaalvergroting en centralisering totaal niet zitten. De veiligheidsregio's moesten "robuuster" worden, een modewoord waarvan niemand kan zeggen wat het precies betekent. Ik geloof zelf juist in menselijkheid en kleinschaligheid, dus ik zat er negatief in.'

Fan

Toen Thijsen in Drenthe kwam, vond hij de gevolgen van de regionalisering meevallen. Er was hard gewerkt om de vrijwillige brandweerposten hun eigen identiteit te laten behouden en dat was grotendeels geslaagd. Ook was het gelukt om onnodige bureaucratie te voorkomen, zag Thijsen. 'De VRD heeft het maximale uit de regionalisering gehaald en na verloop van tijd is mij duidelijk geworden dat de kwaliteit en professionaliteit groter zijn geworden. Ook heeft de VRD de flexibiliteit

»

om rampen aan te kunnen waarmee we nooit rekening hebben gehouden, zoals de coronapandemie. Ik ben van negatief naar gematigd gegaan, en van daaruit 'fan' geworden. Maar alleen van de VRD. Ik ben zeker geen fan van elke veiligheidsregio.'

Coronapandemie

Tijdens die coronapandemie speelde de VRD een cruciale rol. Thijsen: 'De eerdere keuze om samen te gaan met de GGD was hierin belangrijk. Hiermee was de VRD voorbereid op verschillende typen rampen. Het was voor iedereen de eerste pandemie, ook voor het Algemeen Bestuur en het Dagelijks Bestuur. Dankzij een duidelijke structuur zijn we erdoor heen gekomen. We discussieerden, maakten afspraken en iedereen hield zich eraan. Met name Marco Out en Eric van Oosterhout verdienen hier complimenten voor.'

Geen klein bier

'Naast corona lijken andere veiligheidsissues voor de VRD klein bier', stelt Thijsen, 'maar een fikse boerderijbrand waar duizenden liters diesel de lucht in dreigen te gaan, is ook heel spannend. Of een heidebrand. Op die momenten zie je de professionaliteit en het vakmanschap van de VRD. De kerntaak van brandbestrijding voert de VRD heel goed uit. Daarnaast is de VRD belangrijk voor de oefeningen ter voorbereiding op rampen en crises, en het maken van heldere analyses. Een uitdaging van deze tijd is de informatiecascade. Alle informatie komt bij elkaar en stort als één waternood naar beneden. Bijvoorbeeld

'Naast corona lijken andere veiligheidsissues voor de VRD klein bier', stelt Thijsen, 'maar een fikse boerderijbrand waar duizenden liters diesel de lucht in dreigen te gaan, is ook heel spannend.'

over onderwerpen als klimaatverandering en cyberaanvallen. Dat leidt tot hypes en theorieën waarin mensen soms doorslaan. Het is de kunst om daarin niet mee te gaan, want angst verlamt. Een goede analyse kan verhelderend werken. Voor die heldere blik hebben we de VRD zeker nodig.'

Toekomst

Het gaat nu heel goed, vindt Thijsen, en dat is het moment om zaken eens tegen het licht te houden. Zoals de rol van het Algemeen Bestuur en het Dagelijks Bestuur. 'Wat heeft de VRD eigenlijk nodig van haar bestuurders? Die vraag lijkt me relevant voor de toekomst.' Verder vindt Thijsen het van groot belang dat de vrijwillige brandweerkorpsen behouden blijven, hoewel dat ook een uitdaging is. 'Misschien is 24/7 bij de vrijwillige brandweer zijn niet meer van deze tijd en moeten we op zoek naar andere vormen van vrijwillige inzet. De uitdaging is om de komende jaren aan te blijven sluiten bij de traditionele brandweervrijwilliger en tegelijkertijd de stap te zetten naar de nieuwe samenleving waar de jongeren van nu anders in staan.'

Samenleving

Voorop staat dat de brandweer van de samenleving moet blijven, vindt Thijsen. 'De brandweer geniet veel vertrouwen. Als je de brandweer verder weg gaat organiseren, verlies je dat. De veldwachter had vertrouwen; de nationale politie heeft dat niet. Na een brand komt de buurt met bitterballen voor de brandweer. De brandweer is van de mensen. Dat is ongelooflijk belangrijk in een samenleving waarbij mensen zich steeds minder betrokken voelen. In de samenleving is heel veel respect voor het werk van de brandweer. Dat moet je de samenleving blijven gunnen.'

Tegen de medewerkers van de VRD zegt Thijsen tot slot: 'Blijf jezelf. De VRD is ongelooflijk dienstbaar en dat zorgt ervoor dat de vrijwilligers blijven. Zorg dat niet alles om het instituut VRD gaat draaien. Zorg ervoor dat het instituut in de haarvaten van de samenleving blijft zitten. Dat dit nu zo is, komt voor een groot deel door de kwaliteit van de mensen die er werken. Blijf met je voeten in de Drentse samenleving, of dat nou klei, zand of veen is.' ●

Duikteams

In de jaren '70 had Emmen al brandweerdikers. In 2009 telde Drenthe vijf duikteams, in 2012 bleven Emmen en Assen over. In Assen zitten 10 duikvrijwilligers en in Emmen 39 beroepsduikers. Van duiker tot duikploegleider en van duikmedisch begeleider tot duikinstructeur. Zij hebben gemiddeld genomen 50 uitrukken per jaar. Er is de laatste jaren helaas een dalende de lijn in het aantal collega's dat duiker is. Sinds 2014 heeft ook de wereld van het duiken niet stil gestaan. Technologische hulpmiddelen werden landelijk steeds meer een integraal onderdeel van hulp bij waterongevallen. In het geval van de VRD starten we in november 2024 een pilot met een snel inzetbaar sonarbootje (zie foto), dat een snelle scan van de onderwaterwereld kan maken. Dit bootje heeft aanzienlijk minder opstarttijd nodig dan de traditionele vaartuigen, waardoor wij denken dat we efficiënter en sneller kunnen handelen in noodsituaties. Scan de code en kijk het filmpje van RTV Drenthe over het duikteam ●

Duurzaamheid

Op meerdere plekken binnen de VRD zijn we al jaren duurzaam bezig. Denk aan de waterwagens (lees het artikel elders in het magazine), duurzamere nieuwbouw van kazernes en elektrische dienstauto's. In 2023 is de werkgroep Duurzaamheid opgericht. Om het thema een structurele plek binnen de VRD te geven, wordt er een duurzaamheidsprogramma voor de VRD (2024-2030) gemaakt en worden de gezamenlijke ambitie en doelen bepaald. Waarbij vooral wordt gewerkt aan bewustwording bij medewerkers. Ook landelijk is er aandacht voor het onderwerp. De veiligheidsregio's hebben samen afgesproken om de sector te verduurzamen en een landelijke duurzaamheidsagenda opgesteld. Want duurzaamheid draagt bij aan een groenere, betere, eerlijkere wereld. Het is een ontwikkeling die voorziet in de behoeften van de huidige generatie, zonder de behoeften van toekomstige generaties [zowel hier als in andere delen van de wereld] in gevaar te brengen. ●

Contactdag Operationele Voorbereiding

Op 17 mei 2016 organiseerden de drie teams binnen operationele voorbereiding een markt voor collega's. Op het binnenterrein van de kazerne in Assen stonden meerdere marktkramen. Die drie teams verzetten veel werk om te zorgen dat de vrijwilligers en beroepsmedewerkers binnen incidentbestrijding veilig en effectief hun werk kunnen doen. Maar wat bleek. Veel van deze voorbereidende werkzaamheden zijn minder zichtbaar voor de rest van de organisatie. Daarom nodigden de teams Logistiek & Techniek, Vakbekwaamheid en Operationele informatievoorziening de collega's uit voor deze contactdag Operationele Voorbereiding. Zo konden ze een kijkje nemen in de toen net nieuwe Rosenbauer tankautospuit, was er informatie over oefenen op maat, werden de eerste ervaringen met het persoonlijke oefenlogboek gedeeld was er informatie over de technische aanpassingen aan de waterwagens. De tientallen belangstellenden sloten de dag af met een hapje en een drankje. ●

10 JAAR ICT

Als de VRD en GGD Drenthe in 2013 besluiten om samen in één nieuw pand te trekken, is het logisch ook de ICT samen in te richten. Er wordt een afdeling samengesteld van zo'n acht collega's met verschillende achtergronden. Ze kennen elkaar niet of nauwelijks, maar staan meteen voor een enorme klus: de ICT inrichten voor ongeveer 1200 mensen, in een nieuw pand én op 72 locaties. **Johan Velner** [leidinggevende I&A], **Nathalie Botter** [adviseur bedrijfsvoering] en **Marc Nagelkerke** [medewerker Servicedesk] vertellen meer.

58

'Toen we het nieuwe pand betraden, kreeg iedereen een mail met hetzelfde wachtwoord voor de nieuwe IT-omgeving: "Uw wachtwoord is 100%welkom!". Prachtig bedacht, maar ook is het duidelijk: hier moest nog veel gebeuren!', vertelt Nathalie. 'ICT was een ontwikkelgebied, alles lag open. Het was veel, het was pionieren, buffelen. De brandweer ging op hetzelfde moment regionaliseren en daardoor waren we ineens met veel meer collega's en brandweerlocaties. Hardware, software, verbindingen, alles moest Europees worden aanbesteed. En we moesten onszelf als team uitvinden.' In het nieuwe pand in Assen gingen de VRD en GGD ook over op het nieuwe werken. Alles moest digitaal, er was geen ruimte voor archief. Dat was een enorme klus voor documentbeheer. Er ontstond een gevecht om de ruimte, want toch niet alles kon digitaal. Hoe kun je de condooms voor de SOA-voorlichting inscannen? Het beheer werd via een aanbesteding gegund aan een

leverancier uit de randstad. Helaas slaagde dit bedrijf er structureel niet in om de afspraken na te komen. De afdeling werd overspoeld door collega's die belden met klachten. Johan: 'Dit was heel frustrerend voor de collega's van de Servicedesk. Zij deden het beheer eerder zelf en toen ging het prima. Zij wisten precies wat er moest gebeuren om de problemen op te lossen,

Toen we het nieuwe pand betraden, kreeg iedereen een mail met hetzelfde wachtwoord voor de nieuwe IT-omgeving: 'Uw wachtwoord is 100%welkom!'.

maar mochten het niet meer zelf doen. Dat leidde ook tot spanningen in het team.'

De boel op orde

'Gelukkig kregen we in 2015-2016 de boel meer op orde', zegt Nathalie. 'De relatie met de leverancier werd aangepakt en we haalden een aantal werkzaamheden terug. We slaagden erin om het vertrouwen van de organisatie te herwinnen en gingen aan de slag met ons team. Frustraties werden uitgesproken. Alles wat er was gebeurd, had ons als team ook hecht gemaakt. Het ging niet over rozen. Maar we hadden het gefikst.'

En organiseren onszelf verder

In de jaren 2017-2019 ontwikkelde de afdeling - die inmiddels I&A (Informatiemanagement & Automatisering) heette - zich verder tot één club. Johan: 'In die tijd pakten we als zelforganiserend team de regierol. We ontwikkelden een gezamenlijke visie. In de begintijd was er vooral A; nu was I in ontwikkeling. We richtten ons op business intelligence, agile werken, bring your own device, fire walling, data science noem maar op. Waar zit onze toegevoegde waarde? Dat doen we zelf. De rest besteden we uit. We werden zichtbaarder in de organisatie en collega's schakelden ons in op onze expertise.'

En dan is het crisis, coronacrisis

Het ging goed en de afdeling stond sterk. Dat was maar goed ook. Want op 27 februari 2020 was de eerste coronabesmetting in Nederland en twee dagen later in Drenthe. En dat was alle hens aan dek. Johan: 'Op 6 april openden we de eerste teststraat in Assen. Op de eerste dag deden we 50 testen en daar waren we trots op! Wisten wij veel hoe groot het zou worden.'

In september zat de GGD Drenthe al op 1.000 testen per dag. En ruim een jaar later [22 april 2021] werd de 100.000ste vaccinatie gezet, en waren er over 61

straten. Marc: 'Overall zorgden we voor goed werkend internet, kabels, laptops en wat er maar nodig was aan ICT. We gaven alle medewerkers van GGD en VRD een laptop en een smartphone voor de thuiswerkplek. We ritselden overal de hardware bij elkaar. Alleen al in 2020 faciliteerden we 3,5 miljoen minuten videovergadering, 45 webinars en een omvangrijk callcenter. We handelden 5.500 meldingen af in de Servicedesk en gaven 75 trainingen. Ook gaven we alle medewerkers toegang tot MS Teams en implementeerden we Ortec voor de roostering.'

Documentbeheer gaf in het land presentaties over hoe I&A de documentatie over deze wereldschokkende periode bijhield en bewaarde voor het nageslacht. Drenthe had dit als eerste Veiligheidsregio op orde.

Het nieuwe normaal

En dan was er het moment dat we weer naar kantoor konden. De afdeling was in coronatijd gegroeid en sommige collega's ontmoetten elkaar voor het eerst in het echt. Nathalie: 'We vonden onze weg in het hybride werken. En hadden voordeel van wat we in coronatijd onder druk hadden geïmplementeerd. Wel moesten we echt even bijkomen van deze hectische periode. Het nieuwe normaal, bestaat dat eigenlijk wel?'

In beweging

Maar stilstaan is geen optie. Johan: 'De organisatie heeft behoefte aan een betrouwbare, transparante ICT-omgeving als basis voor continue veranderingen. Slimme technologie, data, privacy, security, alles is in beweging. ICT is inmiddels als stroom in de muur. De organisatie moet er zelf mee aan de slag, met de ondersteuning vanuit I&A. Onze rol gaat meer richting aanjagen en verleiden. Daarin zijn we op zoek.' In 10 jaar is er veel veranderd. 'Maar', zegt Marc, 'we zijn nog altijd één team dat er samen de schouders onderzet. Wind mee of wind tegen, samen klaren we de klus. Dat heeft de afgelopen 10 jaar ons geleerd.' ●

GROTE OPKOMST BIJ GEZELLIGE VETERANENDAG IN 2022

Op zaterdag 14 mei 2022 vond de tweede Veteranendag van Brandweer Drenthe plaats. Bij de brandweerpost in Assen-West kwamen maar liefst 250 brandweerveteranen samen. Bij de eerste Veteranendag in 2018 waren dit nog 220 oud-collega's.

Scan de code en kijk naar een impressie van de dag in 2022

Na een welkomstwoord van Fred Heerink was het voor de aanwezigen vooral een heel gezellige middag. Daarbij was er veel ruimte om te praten over het verleden. Daarnaast werd er genoten van een optreden van de Jeugdbrandweer, gekeken naar oude en nieuwe brandweerauto's, gesnuffeld in een heus brandweermuseum en verwonderd over de nieuwe technieken en ontwikkelingen op brandweergebied. Dat alles onder het genot van een drankje en een hapje. De Assense muzikant Jason Staal bracht een speciaal voor de brandweer geschreven lied ten gehore. Voor veteranen die niet aanwezig konden zijn en voor andere belangstellenden was er een live-stream van de dag.

Verschillende gasten werden in een speciale studio geïnterviewd, er waren beelden van de activiteiten bij de bijeenkomst en tussendoor werd muziek gedraaid. Na afloop van de Veteranendag kreeg iedere veteraan een Jobingstaf mee naar huis als aandenken. De staf is indertijd vernoemd naar Dirk Jobing. Zijn zoon Jan Jobing was bij de Veteranendag aanwezig. Hij kreeg van Fred Heerink het eerste stafje symbolisch overhandigd. Meer over de Jobingstaf lees je elders in het magazine. In mei 2025 wordt de derde Veteranendag georganiseerd. ●

PETER JAARSMAN:

'IK BEN BESMET MET HET BRANDWEER- VIRUS'

Toen hij 12 jaar was, ging **Peter Jaarsma** bij de jeugdbrandweer en raakte hij besmet met het brandweervirus. Hij is sinds 2017 ploegchef bij de post Hoogeveen én werkt bij de VRD als vakspecialist Techniek en Logistiek. 'Het brandweerwerk is mooi en afwisselend', zegt hij. 'En je bent samen bij nacht en ontij op pad, dus de onderlinge verbondenheid is groot.'

In 2001 ging Peter als administratief medewerker aan de slag bij de gemeente Hoogeveen. Van daaruit deed zich de kans voor om ook de ICT en administratie bij de brandweer op te pakken. 'Vanwege mijn brandweervirus vond ik dat natuurlijk mooi', zegt Peter. Na drie jaar kreeg hij een functie bij de afdeling Preventie en na de gemeentelijke reorganisatie werd hij toezichthouder Brandveiligheid bij Handhaving.

Vanuit deze functie rolde Peter in het brandonderzoek. 'De eerste brand waar ik mee mocht kijken bij een onderzoek was bij De Punt. Ik kende twee van de drie collega's die hier zijn omgekomen. Dat motiveerde me enorm om het brandonderzoek in Drenthe te

professionaliseren. Wat kunnen we hiervan leren, zodat het nooit weer gebeurt? Samen met Jacqueline van 't Zand en Linda Walkier heb ik het brandonderzoek op de kaart gezet in Drenthe en later Noord-Nederland. Dat vroeg volhouden en een lange adem, maar het is gelukt.'

Rustiger

In 2019 maakte Peter de overstap naar vakspecialist Techniek & Logistiek. Hij regelt samen met zijn collega's de inkoop en bedrijfsvoering van het team. Van 2013 tot 2019 was Peter ook centralist op de meldkamer in Drachten, waar hij nog steeds bijspringt vanuit de flexpool. 'Ik heb heel wat reorganisaties meegemaakt',

'Mede door covid zie je dat de crisisorganisatie bij de VRD flink groeit.'

zegt Peter terugblikkend. 'Met de komst van de VRD is het eigenlijk rustiger geworden.'

Beeld

Tien jaar geleden was Peter geen voorstander van de VRD. 'Ik vond dat het niet zo groot moest worden. Nu vind ik dat de posten er beter van zijn geworden. Het materieel is beter geregeld. Niet iedereen vindt het leuk dat alle auto's zoveel mogelijk hetzelfde zijn, maar als je een reserveauto krijgt is dat wel heel handig. Tegelijkertijd hebben de posten grotendeels hun eigen identiteit behouden. Dat is te danken aan de visie van Fred met zijn drie V's, die we allemaal kunnen dromen. Ik denk wel dat hij vanaf het begin dit beeld voor ogen had voor de brandweer.'

De V van Vrijheid

De platte VRD-organisatie - gebouwd op Verbinding, Vertrouwen en Vakmanschap - brengt ook zorgen met zich mee, vindt Peter: 'Je krijgt er automatisch de V van Vrijheid bij. Sommige mensen past dat niet. Zij hebben behoefte aan meer aansturing. Daarnaast is het de vraag wat er gebeurt als Fred weggaat. Ik heb die zorg wel eens naar hem uitgesproken. Hij is een visionair, maar wat als er iemand anders aan het roer komt? Moeten we dan weer tijd gaan schrijven? Ik weet niet of we die omslag kunnen maken.'

Voordelen

Voordelen van de platte organisatie zijn er ook. Peter: 'Er liggen veel kansen. Ze worden je niet toegeworpen, maar er is veel mogelijk als je jezelf laat zien en aangeeft wat je wil. Ik ben daar zelf een goed voorbeeld van. Een ander voordeel is dat wij ontzettend hard kunnen gaan. Dat viel op tijdens covid. We spraken met de GGD over een tent aan de Mien Ruysweg in Assen. Zij gingen in

vergadering om een besluit te nemen, maar ondertussen zijn wij al gaan bouwen. Wij wisten dat die tent er zou komen, er was geen andere optie. Dan wachten wij niet af.'

Peter Bed

In de Oekraïne-crisis ging dat net zo. Peter: 'We hadden 36 uur om opvanglocaties in te richten en ik moest zorgen voor de bedden. Ik had nog nooit een bed ingekocht, maar het duurde niet lang voor ik die hele beddenmarkt kende. Ze noemden me hier 'Peter Bed'. Ik kon zo snel handelen, omdat ik niet bij elke beslissing langs leidinggevendenden hoefde. Wij hadden ongeveer alle stapelbedden in Nederland al opgekocht tegen de tijd dat de andere veiligheidsregio's aan de slag gingen. Dat is echt een voordeel van een platte organisatie, die uitgaat van vertrouwen.'

Toekomst

Hoe zie je de toekomst voor de VRD? 'Mede door covid zie je dat de crisisorganisatie bij de VRD flink groeit. Dat is mooi, maar de brandweer moet daar niet in ondersneeuwen. Verder merk je dat vrijwilligers tegenwoordig anders in de wedstrijd zitten. Zij blijven een jaar of acht en dan zoeken ze een andere hobby. Wat doet dat met de kennis, kunde en ervaring in de ploeg? Toch heb ik daar ook geen echte zorgen over. De brandweer zou de brandweer niet zijn als we geen oplossing zouden vinden.' ●

03-8951

BRANDWEER

Drenthe
Hoogeveen

HET LEREND VERMOGEN NA NATUURBRAND WATEREN

In de droge zomer van 2018 brak op 7 augustus in Wateren een natuurbrand uit. Een massaal optreden van hulpverleners was nodig. Er is toen na de brand een extra evaluatie gemaakt met als doel de uitgesproken ervaringen én adviezen van de deelnemers te verwoorden voor de toekomst. Want een natuurbrand van deze omvang was tot dan uniek.

Even terug naar wat er precies gebeurde. Op die bewuste 7 augustus breidde de brand zich door de gortdroge vegetatie razendsnel uit. Uiteindelijk verwoeste de brand 40 hectare gras, heide en bos. In een temperatuur van meer dan 35 graden Celsius zette de brandweer groot in en was na opschaling met vier pelotons ter plaatse: twee natuurbrandbestrijdingspelotons uit Drenthe en Friesland en extra bijstand uit Friesland en Groningen. Plaatselijke agrariërs schoten massaal te hulp om water te brengen en om stroken grond nat te maken als stoplijn. Ook

de defensie helikopter kwam ter plaatse en heeft verscheidende keren water gedropt. Door de snelle, en vanwege de wind onvoorspelbare brandverloop werden ook enkele campings en huisjesparken bedreigd. Vanwege de ontruiming van de campings werd een GRIP 3 afgekondigd. Het massale optreden van de hulpverleners was gelukkig effectief. De brand werd op enkele meters van de campings tegengehouden. Omdat het vuur op vele plaatsen in de grond was gaan zitten, bleef er enorm veel rook vrijkomen. Daarom is er nog twee dagen nageblust.

Uit alle opgehaalde informatie kwam een belangrijk signaal: men was over het algemeen tevreden over de inzet. Alle lof aan de collega's in het veld en van de ondersteuning, van alle diensten voor het bereikte resultaat. Men was blij dat 's avonds de camping- en huisjesbewoners terug konden naar hun ongeschonden eigendommen. Er zijn geen gewonden gevallen, zowel bij hulpverleners als bij burgers. Dat was een mooi resultaat.

Maar er was ook nog wat te winnen bleek na deze natuurbrand. Enkele signalen:

- Het was veel puzzelen wie waar stond in het gebied;
- De kennis en ervaring is niet bij iedereen even groot;
- Beter aflossing noodzakelijk;
- Verrassend brandverloop;
- Extra grote risico's bij natuurbranden.

Deze en andere signalen leverden een heel aantal adviezen op. Een greep hieruit: we moeten kritisch

naar de procedures/instructies/operationele informatie kijken, tips en leerpunten bij de inzet van de tactiek, natuurbrandbestrijding opnemen in het oefenprogramma, investeren in contacten met loonwerkers voor de waterwinning, investeren in contacten met natuurbeheerders voor kennis van het natuurgebied en het natuurbrandverspreidingsmodel uitbreiden. Ook waren er adviezen wat betreft de catering, middelen, kleding, gebruikte voertuigen, aflossing, bijstand door andere regio's, veiligheid en leiding en leidinggeven.

Zo veilig mogelijke werkomgeving.

De makers van het rapport kozen ervoor om acties, voortvloeiend uit de adviezen, direct weg te zetten bij betrokkenen die hier in de dagelijkse praktijk mee werken. Dit allemaal onder het motto: als organisatie staan we voor het doel te werken aan een veilige samenleving. Maar dat moeten we wel kunnen doen in een zo veilig mogelijke werkomgeving. ●

JEROEN ANTOONS:

'INNOVATIES KUNNEN BESTRIJDING BRANDVEILIGER MAKEN'

‘Er zijn zoveel technologische innovaties die het brandweerwerk veiliger kunnen maken’, zegt **Jeroen Antoons**, projectleider Digitale Ontwikkelingen. ‘Zo oefenen we voor onze vakbekwaamheid inmiddels met de VR-bril. Ook kunnen we robot BAS een brandend pand insturen om informatie te verzamelen. En een expert kan op afstand meekijken via een helmcamera. De techniek gaat snel, maar het is de vraag of mensen ook zo snel gaan.’

Jeroen Antoons werkt bijna 27 jaar in de brandweerkolom van de VRD. Vanwege zijn technische achtergrond en interesse rolde hij in 2016 in de ontwikkeling van de VR-bril. ‘Hiermee kun je procedures en processen veel makkelijker, sneller, veiliger en schoner oefenen. Ook kun je oefeningen herhalen zonder dat je iets opnieuw hoeft op te bouwen. Inmiddels werken we met de VR-bril voor onder meer reanimatie, pompbediende, energietransitie en hulpverlening. We ontwikkelen applicaties soms vanuit de VRD, soms landelijk.

Mixed reality

De VR-bril maakt gebruik van virtual reality. De volgende stap is mixed reality, waarbij de virtuele wereld wordt gecombineerd met de echte wereld. Jeroen: ‘Je kunt bijvoorbeeld oefenen in De Kolk in Assen, zonder dat je erheen hoeft en van alles moet ombouwen. Je gaat erheen, zet de VR-bril op en kunt op locatie oefenen. Fantastisch!’

Extra ogen

Daarnaast zijn er technieken voor extra ogen bij een incident. Zoals de inzet van een drone. Of het dragen van een helmcamera zodat een expert op afstand kan meekijken. Bijvoorbeeld over instortingsgevaar, rookontwikkeling of zonnepanelen op het dak. Ook Artificial Intelligence [AI] kan ingezet worden voor extra ogen en advies. Jeroen: ‘Met name vanwege de

energietransitie wordt het brandweerwerk ingewikkelder. Wij kunnen als brandweermensen niet meer alles zelf waarnemen. AI kan dan helpen. We ontwikkelen deze toepassing nu samen met de Hanzehogeschool.’

Robot BAS

Daarnaast staat robot BAS klaar om ingezet te worden. Jeroen: ‘We zijn eind 2020 begonnen aan de ontwikkeling met het bedrijf Bork. Inmiddels is BAS een voertuig met zes los aangedreven wielen, voorzien van een 360 graden beeld, een warmtebeeld en reuksensoren om aanwezige gassen waar te nemen. Het idee is om eerst zicht te creëren op risico’s in een brandend pand door BAS naar binnen te sturen. Alleen als het veilig is, volgen de mensen.’

Veranderen

De mogelijkheden zijn enorm, maar veranderen vraagt een lange adem. Jeroen: ‘Kijk naar de VR-bril. Daar ben ik in 2016 mee begonnen en deze krijgt nu pas een plek in de organisatie. Mensen moeten willen en durven veranderen. Brandweermensen zijn echte doeners, dus dat is soms best lastig maar ik zie wel beweging. Bovendien, we komen op den duur mensen tekort. We zullen een gemixte oplossing moeten vinden van technologie en mensen. Waarbij technologie ons werk uit handen neemt én het werk veiliger maakt.’ ●

VRD KORT

Nationale brandweerherdenking

Jaarlijks staan wij op de derde zaterdag van juni stil bij de brandweercollaga's die zijn omgekomen tijdens de uitvoering van hun werk. Tijdens de nationale brandweerherdenking legt Fred Heerink bij het Nationaal Brandweermuseum in Arnhem namens de VRD traditiegetrouw een bloemstuk neer. Hierbij zijn altijd veel nabestaanden en brandweermensen aanwezig.

Op die dag maken ook altijd meerdere Drentse brandweerposten een minuut lang het water-ereteken met behulp van twee handstralen. Op deze manier dragen zij bij aan deze herdenkingsdag. Op de foto het water-ereteken in Zuidwolde in 2022. Meer info op brandweermuseum.nl

Genummerde legpenning

In maart 2022 introduceerde Brandweer Drenthe de genummerde legpenning. Waar een erkenning voor een collega passend is maar niet wordt voldaan aan de voorwaarden voor een landelijk erkende medaille, geeft de VRD in het vervolg een legpenning. De legpenning is voor vrijwilligers die minder dan 10 jaren in dienst zijn, voor brandweerm medewerkers die niet genoemd zijn in het Besluit personeel veiligheidsregio's of voor derden die zich verdienstelijk hebben gemaakt voor de VRD.

LINEKE BENNEMA EN JAN JORRITSMA:

DE VRD DOET ER STEEDS MEER TOE

Ze kennen elkaar niet. Toch hebben **Jan Jorritsma** en **Lineke Bennema** raakvlakken, want ze waren beiden hoofd Crisisbeheersing. Jan van februari 2009 tot april 2016 en Lineke van juni 2019 tot september 2024. In die tijd is er veel veranderd, maar de kern van crisisbeheersing is gelijk gebleven: verbinding leggen, samenwerken én gebruik maken van het momentum om iets te bereiken. Lineke: 'Never waste a good crisis.'

Voor Jan was dat momentum de brand bij De Punt in mei 2008. 'Hierna was er een enorme drive om de crisisbeheersing te veranderen', zegt Jan. 'Op de locatie zelf viel niemand iets te verwijten. Maar de hulpdiensten werkten langs elkaar heen en verantwoordelijkheden waren onduidelijk. Dat moest anders. Er was een bredere kijk op crisisbeheersing nodig en ik kreeg de opdracht om dat te organiseren.'

'Was er al een afdeling Crisisbeheersing in die tijd?' vraagt Lineke. **Jan:** 'Nee, crisisbeheersing bestond niet als afdeling. Een handjevol mensen deed het erbij.'

Ik heb, samen met de collega's en het Directeuren Overleg, het proces begeleid om crisisbeheersing breed op de agenda te krijgen. Niet alleen bij brandweer, politie en GHOR maar ook bij gemeenten en defensie. Mooi was dat we destijds in het oude politiebureau aan de Tuinstraat zaten. Daarmee benadrukte de Hulpverleningsdienst dat crisisbeheersing niet alleen van de brandweer was.'

Eén adviseur

Lineke: 'Kreeg je mensen gemakkelijk mee?' **Jan:** 'Dat was in de beginfase best lastig. Ik heb steeds benadrukt dat

een incident zoals bij De Punt ook andere hulpdiensten en organisaties kon overkomen. We hebben elkaar nodig om een situatie te beheersen. Ik heb veel mensen bij elkaar gebracht, het verhaal verteld, netwerkdagen georganiseerd. Stap voor stap hebben we de nieuwe crisisorganisatie voor flitsrampen neergezet, ook landelijk. Voortaan zat er namens alle hulpdiensten één adviseur bij de burgemeester aan tafel. We hadden ook graag de organisatie neergezet voor de langdurige crisis, maar toen kwam de regionalisering van de brandweer en ging de aandacht daarnaar uit. Ik vind dat nog wel jammer, maar het momentum was weg.'

Crisis

'Over momentum heb ik nooit te klagen gehad', zegt Lineke. 'Sinds ik bij de VRD werk, is het crisis. Dat is fijn als hoofd Crisisbeheersing, want je hebt bestaansrecht. Toen ik er net zat, was er een bestuurstweedaagse op Schiermonnikoog. Daar kreeg ik de opdracht om een crisisorganisatie te bouwen voor de *onbekende* crisis. Twee weken later vroeg de gemeente Aa en Hunze ondersteuning bij een crisis op camping Anloo. Ik ben in het diepe gegooid als operationeel leider. Na twee weken zijn we van crisisorganisatie omgeturnd naar projectorganisatie in de gemeente. Het systeem dat we hiervoor hanteerden, is vastgelegd in een nieuwe organisatiebeschrijving voor de langdurige crisis. Dat gebruiken we nog steeds.'

Covid

Jan: 'En jouw volgende crisis was covid?' Lineke: 'Ja, dat was een enorm leerzame tijd die bewees dat niemand het alleen kan. Je moet multi-samenwerken om een crisis te slechten. Tijdens covid zagen we ook hoe belangrijk het is om dicht bij de GHOR te werken. Daarna ben ik ook hoofd van de GHOR geworden. De GHOR is en blijft een aparte tak met specifieke kennis in de witte wereld, maar samenwerken maakt ons allemaal sterker.'

Jan: 'Ik luister met belangstelling naar je verhalen. Het zijn andere tijden, maar dezelfde principes gelden nog: korte lijnen, snel schakelen en samen de weg zoeken.'

Jan: 'En jouw volgende crisis was covid?' Lineke: 'Ja, dat was een enorm leerzame tijd die bewees dat niemand het alleen kan.'

Oekraïne

'Na covid hadden we één weekend vrij en toen begon de Oekraïne-crisis', vervolgt Lineke. 'Hier zagen we de kracht van onze vrijwillige brandweer die iets wil doen voor de samenleving als dat nodig is. Zij hebben razendsnel veldbedden in elkaar gezet en sporthallen ingericht. Verbondenheid, samen aanpakken, dat was heel mooi om te zien. De provincie en gemeenten hebben ook echt behoefte aan de hands-on mentaliteit en operationele kracht van de VRD. We zijn tot een mooie samenwerkingsvorm gekomen die we vaker kunnen gebruiken. Never waste a good crisis'.

Impuls

Jan: 'Ik luister met belangstelling naar je verhalen. Het zijn andere tijden, maar dezelfde principes gelden nog: korte lijnen, snel schakelen en samen de weg zoeken.' Lineke: 'Jij hebt gepioneerd en daar kunnen wij op voortborduren: geen kolom kan het alleen. Ook de samenwerking tussen de veiligheidsregio's onderling

>>

wordt belangrijker en de afstemming tussen rijk en regio's. Tijdens covid en de Oekraïne-crisis heeft het ministerie van Veiligheid en Justitie gezien hoe belangrijk veiligheidsregio's zijn in de koppeling tussen rijk en regio. Het maakt nogal uit of je moet communiceren met ruim 340 gemeenten of met 25 voorzitters van veiligheidsregio's. Dit inzicht heeft geleid tot een financiële impuls voor de afdelingen Crisisbeheersing. Dankzij dat extra geld kon de afdeling groeien en hebben we een veiligheidsinformatieknooppunt gemaakt. Het idee is dat we op basis van data aan de voorkant van een crisis kunnen komen. We hebben dit knooppunt als eerste kleine regio voor elkaar gekregen. Daar ben ik heel trots op. Ook hier was trouwens het momentum weer belangrijk, hoewel het nu geen crisis was maar het bezoek van de Koning aan Emmen. Ik wilde het knooppunt voor Koningsdag gereed hebben en dat is gelukt.'

Moment

Jan: 'Zolang je die momenten herkent en aanpakt, ben je goed bezig. Ik was een keer bij een lange crisisoefening waar een burgemeester na afloop de mensen van de veiligheidsregio in scherpe bewoordingen beoordeelde. In de auto belde hij om te zeggen dat hij zich versproken had. Ik ben omgekeerd en we hebben twee uur zitten praten. In dit gesprek kwam hij tot de conclusie dat hij de veiligheidsregio veel meer kon gebruiken. Hij heeft dat meegenomen in zijn visie op de toekomst. Zo'n moment mag je niet missen.'

Ontwikkeling

Lineke: 'Het instituut veiligheidsregio heeft een flinke ontwikkeling meegemaakt. Toen jij startte, mochten we er bijna niet zijn. Nu zeggen mensen dat ze ons nodig hebben. Crisisbeheersing is een professie geworden. Ook crisiscommunicatie is enorm geprofessionaliseerd. Toen ik begon bestond de afdeling uit 9 mensen en nu werken er 25, inclusief 6 mensen van de GHOR. We doen er steeds meer toe en zijn het cement geworden tussen veel samenwerkingsverbanden en processen. En jij hebt de eerste laag stenen gelegd in dat cement.' **Jan:** 'Dat cement zit niet vanzelf tussen de stenen. Je moet blijven

werken aan die verbinding, elkaar opzoeken en weten wat je aan elkaar hebt.'

Toekomst

Hoe zien Lineke en Jan de toekomst? 'We moeten af van het idee dat we crises kunnen beheersen', zegt Lineke. 'Het is beter om te kijken naar de effecten van een crisis en hoe je deze kunt voorkomen, beheersen en terugbrengen naar het normale. Wij zijn bijvoorbeeld geen cyberspecialisten, maar we kunnen wel met onze partners kijken naar het effect van een hack en wat we daaraan kunnen doen. In de toekomst zal een crisis altijd maatschappelijk ontwrichtend zijn. Het brengt altijd de vraag naar een weerbare samenleving met zich mee en die moet je stutten. De overheid kan dat niet alleen, daarin heeft de bevolking ook een rol. Bovendien is er in de toekomst geen crisisaanpak zonder inbreng van de witte wereld. Er zit namelijk nu al druk op de zorgcapaciteit en bij een crisis neemt die druk verder toe.'

Jan: 'Het is belangrijk dat de VRD weet wat er in de samenleving gebeurt om daarop te kunnen inspelen bij de effecten van een crisis. En, blijf oog hebben voor de bestuurlijke aspecten. Ik heb in gesprekken met burgemeesters gemerkt dat zij nogal alleen staan in een crisis. De veiligheidsregio heeft daar niet altijd oog voor, want zij moeten snel handelen. Zorg ook op die momenten voor persoonlijk contact en klankborden.'

Lineke heeft de VRD per 1 september verlaten. Wat wenst zij de VRD toe? 'Veel samenhang, dat alle schotten en eilanden weggaan. Echt met elkaar samenwerken aan de veiligheid, leefbaarheid en gezondheid van Drenthe. Dat is de corebusiness en bedoeling van de VRD.' ●

Netwerkdagen brandweervrouwen

Op 16 en 17 maart 2018 waren in Assen de netwerkdagen voor brandweervrouwen. Het thema was 'de Kracht van het gevoel' en met 120 deelnemers uit het heel land was het een groot succes. Op de eerste dag waren er informatieve stands van Smokey, de Meldkamer, Technische hulpverlening, Virtual Reality, de duikers en de waterwagens. De impact van weerbaarheid was een belangrijk thema en leden van het Collegiale opvangteam (nu TCO) waren er die vertelden hoe we de ondersteuning in Drenthe oppakken. Ook was er een spreker die PTSS had opgelopen die openhartig over zijn ervaringen vertelde. De dag werd

afgesloten met een dansgroep. 's Avonds was er een diner in Spier. De tweede dag waren er sessies op Oefencentrum Wijster waar de deelnemers aan mee konden doen. Fred Heerink keek tevreden terug vertelde hij toen: 'Ik kijk terug op twee erg geslaagde dagen en ik heb vele positieve reacties gekregen. Alle inspanningen hebben een mooie tweedaagse opgeleverd. Een toonbeeld van de gastvrijheid van Drenthe, een mooie spiegel van de blijheid waarmee we ons vak uitoefenen en de energie van onze samenwerking. Dank aan iedereen!' ●

Mien Ruys

Sinds 2015 heet de straat voor ons kantoorpand in Assen de Mien Ruysweg. Maar wie was Mien Ruys eigenlijk? Wilhelmina Jacoba ('Mien') Ruys leefde van 1904 tot 1999. Ze was een Nederlandse tuinarchitecte met internationale bekendheid. Mien wordt gezien als pionier van de moderne tuinarchitectuur. Na een studie in Berlijn ging ze aan de slag bij de ontwerpafdeling van de kwekerij van haar vader in Dedemsvaart. In 1943 verhuisde ze met de ontwerpafdeling van het familiebedrijf naar Amsterdam, waar ze beter aansluiting kon vinden bij architectenbureaus en andere opdrachtgevers. En dat lukte, want Mien deed grote, gerenommeerde klussen in heel Nederland. Mien Ruys werkte graag met rechte vormen: rechthoeken, vierkanten en heldere lijnen. Ze was in Nederland een van de eersten die zich als tuinarchitect serieus bezighield met kleinere stadstuinen. Ook werd ze voortrekker van de toepassing van spoorbielzen in tuinen, wat vooral in de jaren zeventig populair was. Dit bezorgde haar de bijnaam 'Bielzen Mien'. Op de website tuinenmienruys.nl leeft haar werk voort. ●

CRISIS OP CAMPING ANLOO

De VRD was altijd van de flitsrampen en kleine incidenten, maar in 2019 kwamen burgemeesters met de vraag voor bredere ondersteuning. Bijvoorbeeld bij sociale problematiek. Die bredere inzet kon al snel in de praktijk gebracht worden toen de gemeente Aa en Hunze ondersteuning vroeg bij een crisis op camping Anloo.

Op camping Anloo was sprake van illegale permanente bewoning. Dit leidde al enkele malen tot brand en onveilige situaties. De bewoners sloten namelijk wasmachines en andere apparatuur aan op het elektriciteitsnet dat alleen was toegerust voor tijdelijke campinggasten. Er waren al brandjes geweest in meterkasten op de camping. Soms brandde de meterkast helemaal uit en werden kabels gelegd naar de volgende meterkast. Aangezien de failliete campingeigenaar hierop geen actie ondernam, heeft Enexis in februari 2020 contact gezocht met de gemeente en vervolgens het elektriciteitsnetwerk afgesloten.

Warme deken

De gemeente Aa en Hunze wilde dat de camping ontruimd werd vanwege de onveilige situatie voor bewoners en riep daarbij de hulp in van de VRD. De eerste dag was Elles van Veenen leider CoPi en daarna Jeroen Antoons. Hij vertelt: 'Mijn opdracht was dat we de bewoners met een warme deken moesten omarmen en op een nette manier van de camping af moesten leiden. Helaas bleek dat niet gemakkelijk. Er kwam veel op ons af. De bewoners hadden allerlei fysieke en mentale problemen. Ook was er veel emotie. Ik heb bewoners gezien die een paniekaanval kregen en een bewoner die een hartaanval kreeg. Doordat de elektriciteit was

Camping Anloo in 2020

afgesloten, werkten de rioolpompen niet meer en ontstonden problemen met de hygiëne. Bovendien moest het gas worden afgesloten vanwege onveiligheid en brandgevaar. We hebben vanuit de brandweer bewaking ingezet. Ook hebben we ondersteuning geboden toen de bewoners een Raadsvergadering wilden dwarsbomen.'

Emotie

Een dag of vier na de hulpvraag was het gelukt om de meeste bewoners elders onder dak te brengen. De diverse aanwezige kolommen hebben daarin nauw

samengewerkt. Jeroen: 'Wat opviel is dat onze inzet hier - anders dan bij een flitsramp - geen duidelijk einde had. We hebben de ondersteuning gaandeweg afgebouwd richting gemeente. Sinds die tijd spreken we van een nazorgtraject. Daarnaast was het nieuw dat we lang op locatie waren. Bij een flitsramp schakelen we de emotie een beetje uit, je doet je ding. Nu leerden we de bewoners kennen en was er ruimte en tijd om hun emotie te ontvangen. Veel was dus nieuw, maar onze basis stond ook hier sterk: we zijn doeners die flexibel meebewegen en snel schakelen. Dat is onze kracht in elke crisis.' ●

Er waren al brandjes geweest in meterkasten op de camping. Soms brandde de meterkast helemaal uit en werden kabels gelegd naar de volgende meterkast.

SPORTIVITEIT, MUZIKALITEIT EN GEZELLIGHEID

Bij de VRD is er geen personeelsvereniging. Waarschijnlijk omdat bij het ontstaan van de VRD de meeste collega's al lid waren van een personeelsvereniging bij een post. Het weerhield onze collega's er de afgelopen 10 jaar in ieder geval niet van om samen sportief, muzikaal en gezellig te zijn naast het werk. Dit gebeurde natuurlijk bij vele winter- en zomerborrels, maar ook in kleiner verband. Een kleine opsomming van dat laatste.

80

De motorrijders onder de collega's toeren jaarlijks langs alle posten in Drenthe (boven rechts)

Een ATB-clinic in 2016

Pinkwalkrun 2018

Het brandweer-volleybaltoernooi in 2023

In Assen was er jarenlang een hardloopclubje. Uiteraard mochten de GGD-collega's ook aansluiten. De sportievelingen deden onder andere mee aan de Pinkwalkrun in 2018 (foto). De laatste jaren zijn er individuele initiatieven van collega's geweest om bijvoorbeeld de 4 Mijl van Assen te lopen. Aan het jaarlijkse brandweer-volleybaltoernooi in Zuidwolde, op de foto een beeld uit 2023, doet ieder jaar minimaal één team van de VRD mee. Met wisselend succes. In 2017 en de jaren erna konden collega's meedoen aan 8 weekse-trainingen van de Drentse voormalig kickbokser Semmy Schilt. De trainingen bestonden uit een bokstraining, bootcamp en voedingsadviezen. De foto, met Schilt achteraan in het midden, is uit 2018. Sinds 2022 kennen we de BlusBende Bikers. Dit zijn motorrijders van de VRD, brandweer en GGD Drenthe die ieder jaar op twee zaterdagen alle Drentse brandweerposten 'aantikken'. Waarbij koffiestops en een goed verzorgde lunch niet ontbreken. Ook zijn er jarenlang ATB-clinics en -wedstrijden voor beginners en meer gevorderden geweest

De Mienband in 2017

in onder andere Beilen, Rolde en Schoonoord. De foto is uit 2016.

Mienband

De Mienband is in 2015 opgericht door Marc Meijs, Coby Krolis en Froukje de Boer. Het begon met een oproepje op het intranet met de toenmalige naam MIEN, vandaar de originele naam van de band. Het repertoire bestaat uit allerlei verschillende nummers die de bandleden zelf aandragen. Het eerste optreden was bij een personeelsbijeenkomst in Fluitenberg in 2016. Daarna speelden zij o.a. bij korpsavonden, afscheidsfeestjes van collega's en personeelsbijeenkomsten. Het repeteren gebeurde de eerste jaren in de ruimte van Vakbekwaamheid tussen de

2017: 8 weekse-trainingen van de Drentse voormalig kickbokser Semmy Schilt

stellingkasten. In verband met de geluidsoverlast zijn ze uitgeweken naar een oefenruimte in Smilde. De bandsamenstelling is in de loop van de jaren regelmatig gewijzigd. Op de foto de band in 2017. Wil je een optreden boeken? Zoek dan contact met Froukje de Boer of Marc Meijs. ●

GERRIT-JAN RUESINK:

'DE VRD BRENGT DAADKRACHT IN'

'Vertrouwen in elkaar, een goed netwerk en dezelfde taal spreken, dat is de kracht van de Drentse crisisbeheersing', zegt **Gerrit-Jan Ruesink**. 'De VRD kan snel en daadkrachtig handelen. En dat is precies waarom gemeenten, de GGD en andere organisaties ons er graag bij hebben.'

Gerrit-Jan Ruesink begon 30 jaar geleden bij de brandweer. Na zijn opleiding tot brandweerofficier aan de Brandweeracademie in Arnhem begon hij bij de Regionale Brandweer Drenthe. Kort daarna deed zich de kans voor om hoofd Risicobeheersing bij de Brandweer Assen te worden. Achttien jaar later ging de Brandweer Assen over naar de VRD en ging Gerrit-Jan mee. Naast deze 'koude' rollen, is hij al 30 jaar hooffficier van dienst en leider Copi.

Daadkracht en denkracht

Vanwege zijn driedubbele rol was Gerrit-Jan pakweg zes jaar geleden de aangewezen persoon om de GGD bij te staan in de coronacrisis. 'Er moesten met spoed test- en vaccinatielocaties worden ingericht. Ik vervulde een brugfunctie tussen de GGD en de VRD. Bij de brandweer werken doeners met lef, wij hakken snel knopen door. De GGD heeft een overlegstructuur, de organisatie is vrij hiërarchisch. Maar bij hen zit veel denkracht. Tijdens de coronacrisis hebben we die werelden bij elkaar gebracht. Dat werkte heel goed.'

Oekraïne

Van de coronacrisis rolde Gerrit-Jan de Oekraïne-crisis in. Hier vormde hij de verbinding tussen de VRD en de gemeenten die opvanglocaties moesten verzorgen. 'We hadden inmiddels ervaring met netwerken, bouwen en processen uitdenken. Samen met een collega was ik dag en nacht bereikbaar. We kregen soms 80 tot 90 telefoontjes per etmaal, met allerlei vragen: "Help, een bus met Oekraïners is verdwaald in het bos. Wat nu?" In de Oekraïne-crisis heb ik gezien dat de VRD echt van en voor gemeenten is. Een klein clubje capabele en toegewijde mensen is verantwoordelijk en heeft ruimte om te handelen. Dat is een voorwaarde voor succes en tegelijkertijd is het een kritische succesfactor. Je bent kwetsbaar als er iemand uitvalt. Het is zoeken naar het juiste evenwicht.'

Spin-off

Inmiddels is de opvang van Oekraïense vluchtelingen in rustiger vaarwater gekomen. Gerrit-Jan is nu Regionaal Coördinator Vluchtelingenspreiding. Hij helpt

>>

problemen bij de plaatsing op te lossen. Terugkijkend op die tijd in de snelkookpan zegt hij: 'Mensen uit de kantooromgeving van de VRD en gemeenten zijn uit de schaduw gestapt en bijgesprongen in de crisis. Een aantal heeft hierdoor ontdekt dat ze van de actie houden. Zij hebben het rode bloed in zichzelf ontdekt en gezien dat ze meer kunnen dan ze dachten. Dat is een mooie spin-off van de crisis.'

Dezelfde taal

De Drentse aanpak van crisisbeheersing is precies zoals deze moet zijn, vindt Gerrit-Jan: 'Dat is grotendeels te danken aan Jan Jorritsma als ambassadeur van de Drentse aanpak. Hij heeft eraan bijgedragen dat we in Drenthe dezelfde taal spreken. Ik vind dat hij daar een standbeeld voor verdient. Vroeger kwam de leider Copi ter plekke en vertelde dan wat er moest gebeuren. Maar tegen die tijd zijn daar al vakkundige mensen aan de gang. Dan moet je niet de baas uithangen, maar als mens meebewegen. Je bent een verbinder. Dankzij Jan Jorritsma zijn we dichterbij de werkelijkheid gekomen.'

Vertrouwen

'Tegelijkertijd is de VRD onder leiding van Fred een weg ingeslagen van verbinding, vertrouwen en vakmanschap', vervolgt Gerrit-Jan. 'In tien jaar tijd is een vertrouwensband ontstaan waar we nu baat bij hebben. Stel de pieper gaat zo en ik moet als leider Copi naar Klazienaveen. Daar komen mensen van de gemeente, politie en ambulance die ik niet of nauwelijks ken. Maar ik moet er wel mee samenwerken. Het belangrijkste uitgangspunt is: je doet het samen, vanuit verbinding en vertrouwen. Bij een flitsramp en bij een onbekende crisis. Dan gaat het uiteindelijk vanzelf. Tijdens covid hebben we met een kleine groep mensen een aanpak gevolgd waaraan grote adviesbureaus niet aan konden tippen. Zij hebben een landelijke handreiking geschreven over de wijze waarop test- en vaccinatielocaties ingericht moeten worden, maar die was verre van perfect. We zijn met ze om tafel gegaan en uiteindelijk werd onze Drentse werkwijze de basis voor de landelijke handreiking.'

'Blijf stimuleren dat het om mensen gaat en niet om systemen. Blijf investeren in verbinding. En vraag je af wat we daar nu precies mee bedoelen.'

Tijd

Na 30 jaar stopt Gerrit-Jan aan het einde van 2024 met werken. 'Ik merk dat mijn HOvD en leider Copi piket ten koste gaat van dingen die ik graag doe. Zoals wielrennen en - samen met mijn vrouw - pleegouder zijn in de crisispleegzorg. De balans raakt wat zoek. Bovendien was ik de afgelopen vijf jaar een vliegende kiep in de crisisbeheersing. Daardoor ben ik het contact met de reguliere organisatie een beetje kwijt. Ik zie dat er wielen opnieuw worden uitgevonden, maar ik wil niet die oudere collega zijn die zegt: "We hebben dat al geprobeerd en het werkt toch niet." Dan is het tijd om te gaan.

Tips

Heeft hij nog een tip bij vertrek? 'Blijf stimuleren dat het om mensen gaat en niet om systemen. Blijf investeren in verbinding. En vraag je af wat we daar nu precies mee bedoelen. Daarnaast is het nodig om te blijven werken aan flexibiliteit, zodat we snel kunnen inspelen op crises en veranderingen. Dit betekent dat de VRD op zoek moet naar mensen die het aandurven om voor onbepaalde tijd in een avontuur te stappen. Alleen met flexibele mensen behoud je snelheid en daadkracht, en hoef je nooit meer te reorganiseren.' ●

OEFENEN EN NOG EENS OEFENEN

Bij de VRD en brandweer is het vooral veel oefenen. De posten en de Jeugdbrandweer oefenen iedere week en ook de VRD en GHOR doen dat met grote regelmaat. Want wij willen er klaar voor zijn als er echt iets gebeurt. Dat oefenen gebeurt vaak lokaal of bij BON in Wijster. Maar er wordt ook geoefend (met de klok mee) op vliegveld Eelde [2018], bij de DOMO in Beilen [2016], in het stadion van FC Emmen bij voetbalrellen [2023] en in Roden bij de bevelvoedersweek [2019]. ●

BRANDWEER DRENTHE GEBRUIKT AL JAREN GEEN BRANDKRAAN MEER

86

11 juni 2016:
Petra Holzhaus
[manager
Distributie bij
de WMD] en
Fred Heerink
nemen afscheid
van de Drentse
brandkraan.

“Bijna alle veiligheidsregio’s zijn al op bezoek geweest in Drenthe. Eigenlijk is iedereen enthousiast over onze bluswatervoorziening, alleen is onze oplossing niet in alle situaties geschikt. In een grootstedelijk gebied heeft de brandkraan waarschijnlijk de voorkeur boven een extra voertuig in de straat. En het is nogal een besluit als je als brandweer het contract bij het waterleidingbedrijf opzegt”, aldus **Jan Hendrik Bloem**. Hij is Officier van Dienst bij Brandweer Drenthe.

Een goed verstaander weet dat het hier over het gebruik van waterwagens (WT’s) gaat. Een oplossing die in Drenthe broodnodig was. Jan Hendrik: “Door het vele landelijke gebied in Drenthe waren de beschikbare 20.000 brandkranen niet voldoende voor wat we nodig hadden. Daarnaast hadden wij als brandweer steeds meer bluswater nodig omdat we te maken kregen met steeds grotere branden door de grotere gebouwen en oppervlaktes. Ook ontstond er door de grote afname van bluswater schade aan het ondergrondse waterleidingnet.

De Waterleidingmaatschappij Drenthe (WMD) gaf ook terecht aan dat zij drinkwater leveren en geen bluswater.”

Opzeggen contract

Dat vroeg om een innovatieve manier van het ontsluiten van bluswater. In Emmen en Assen werden daarom al in 2012 WT’s getest. “Die proef was succesvol. In de jaren erna zijn we de plannen verder gaan uitwerken. Tot we het aandurfden om per 1 januari 2016 het contract met de WMD op te zeggen.

Best een besluit voor de brandweer: als eerste regio in Nederland afscheid nemen van de brandkraan. Maar omdat we een goede dekking hadden met bijna bij alle 36 posten in Drenthe ook een WT én we een dekkend netwerk van vulpunten zoals open water en geboorde putten hadden, durfden we het aan”.

Minder breuken

De WMD zag een grote klant vertrekken, maar was toch opgelucht gaf het bedrijf in 2016 aan. Voor de brandweer waren eigenlijk bredere waterleidingen nodig, terwijl de WMD juist leidingen met een kleinere diameter wil. Al begin deze eeuw waren er afspraken dat Drentse gemeenten zouden meebetalen als de leidingen speciaal voor de brandweer aangelegd zouden worden. Maar water stroomt minder snel door brede leidingen, waardoor de kans op bezinsel groter wordt en de kwaliteit van het leidingwater afneemt. Jaren terug gaf het WMD al aan dat er jaarlijks twintig tot dertig minder breuken zijn nu de brandweer geen gebruik meer maakte van leidingwater. Ook hoeven zij minder vaak leidingen schoon te spuiten.

Pendelen

Maar hoe zit dat nu precies met die WT's. Vincent Jager, brandonderzoeker bij Brandweer Drenthe, legt uit: “In een tankautospuit zit tegenwoordig 2.500 liter bluswater. Hiermee kun je ongeveer 10 minuten blussen. Bij ongeveer negen van de tien branden in Drenthe is dit voldoende. Voor grotere branden is de WT nodig. In deze wagen zit bijna 15.000 liter. Tegenwoordig rijdt bij iedere uitruk standaard ook een WT mee. Dat is niet altijd voldoende wijst de praktijk uit. Bij grote branden zetten

we meerdere WT's in. Deze gaan dan pendelen, waarbij één of twee extra WT's steeds opnieuw water halen en dit water afleveren bij de eerste WT, de buffer-WT”.

Evaluatie

In 2018, ruim twee jaar na de ingebruikname van de WT's, deden Jan Hendrik en Vincent een uitgebreide evaluatie. Vincent: “Het doel van de WT's was om de primaire watervoorziening te vervangen. Onze conclusie was dat het een meer dan volwaardige vervanging was. De dekking met WT's was goed en er was steeds voldoende bluswater beschikbaar. Een aandachtspunt was uniformiteit van de voertuigen, essentieel bij het pendelen. En we moesten nog meer investeren in vakbekwaamheid. In de praktijk blijkt het erg belangrijk waar de eerste WT bij een brand staat. Dat vergt vooruitdenken. Ook konden we nog verbeteren in de kennis van de systemen.”

Hybride variant

Hoe is anno 2024 de stand van zaken? Vincent: “We zijn nog steeds erg tevreden! Vakbekwaamheid blijft een aandachtspunt. De manier van brandbestrijding is continue in ontwikkeling en dat heeft ook effect op het gebruik van bluswater. Ook rijtrainingen blijven belangrijk, vooral als meerdere WT's in een pendelsysteem werken.” En zijn er al andere veiligheidsregio's die waterwagens gebruiken? Jan Hendrik: “Inmiddels zijn er steeds meer regio's die gebruik maken van WT's. Deze worden in de meeste gevallen aanvullend gebruikt op de brandkraan als primaire bluswatervoorziening. De hybride variant. Maar in Drenthe zijn we nog steeds heel tevreden dat we het zonder brandkraan afkunnen.” ●

‘Vakbekwaamheid blijft een aandachtspunt. De manier van brandbestrijding is continue in ontwikkeling en dat heeft ook effect op het gebruik van bluswater.’

Gezocht en gevonden

Op 16 januari 2014 ontving de Veiligheidsregio een plaat met daarop aangegeven alle Drentse brandweerposten. Dit was een cadeau van de Drentse gemeenten aan de VRD bij de opening van ons pand aan de Mien Ruysweg. Maar 10 jaar later was de plaat nergens meer te vinden aan de Mien Ruysweg. Er volgde een oproep: Wie weet waar de plaat is? Al snel kwam er een reactie van post 2e Exloërmond: 'De plaat staat al 9 jaar hier'. Wat blijkt, Fred Heerink, Gert Jan Stuivenberg en Annet Hulshof waren in 2014 op bezoek bij post 2e Exloërmond en hadden die plaat meegenomen. En vergeten mee terug te nemen. Ondanks herhaalde verzoeken van 2e Exloërmond aan de VRD om de plaat weer op te

halen, kwam daar geen reactie op. Toen heeft de plaat een heel aantal jaren in de garage bij de post gestaan. Tot een paar jaar terug, toen de kantine van de post een opknabbeurt kreeg. De plaat is op een bak bevestigd met verlichting, zodat Drenthe mooi wordt uitgelicht. ●

Blusrugzakken

Door de steeds warmere en droge zomermaanden wordt het risico op natuurbranden in Nederland groter. Dit speelt ook in Drenthe, waar relatief veel natuurgebieden zijn. "In Drenthe gebruiken we sinds begin 2022 de blusrugzak. We zijn een van de weinige regio's in Nederland die ze op de eerste uitrukvoertuigen hebben liggen. Gebleken is dat bij beginnende natuurbranden de blusrugzakken behoorlijk effectief zijn en makkelijk te hanteren", aldus Theo de Jong, adviseur Natuurbrandbeheersing. Een blusrugzak zegt precies wat het is: een rugzak met een slang van een meter met daaraan een spuitlans. Er zit een flexibele en uitneembare binnentank in met een inhoud van 19 liter. Het bereik is circa 12 meter. Theo de Jong: "Uiteraard is de rugzak ergonomisch verantwoord door goede schouder-, heup- en borstbanden. Inmiddels hebben nagenoeg alle Drentse posten 2 blusrugzakken. Voor extra persoonlijke veiligheid tegen de rook worden er bij de rugzakken ook filtermaskers bijgeleverd." ●

Carbidschieten

Wie is de BOCK?
De Bewust Oplettende Carbid-Knaller

De Bewust Oplettende Carbid-Knaller (BOCK)-campagne ging in 2015 van start en is een oorspronkelijk initiatief van Brandweer Drenthe, Brandwonden centrum Martini Ziekenhuis en Stichting Carbidschieten Drenthe. De aanleiding voor deze campagne over veilig carbidschieten was een opvallende stijging van personen die ernstige brandwonden opliepen als gevolg van carbidschieten in 2014. Dat was het eerste jaar dat er overdag geen vuurwerk meer mocht worden afgestoken door een wijziging in het vuurwerkbesluit. Sindsdien is de populariteit van carbidschieten explosief toegenomen. Doel van de campagne, die ieder jaar loopt van begin december tot en met 1 januari, is carbidknallers bewuster maken over het veilig gebruik van carbid en het aantal slachtoffers onder carbidknallers terug te dringen. Sinds de invoering van de campagne zien we een daling en stabilisatie van het aantal ernstige brandwonden als gevolg van carbidschieten. Inmiddels wordt de campagne ook ondersteund door de Nederlandse Brandwonden Stichting, door alle noordelijke en oostelijke veiligheidsregio's en door bijna alle gemeenten in deze regio's. Meer info op weisdebock.nl ●

REMCO LUBBERS:

'WE ZIJN SAMEN DE VRD'

'Natuurlijk was de regionalisering wennen', zegt **Remco Lubbers**, postchef op post Schoonebeek. 'Maar we kunnen nu wel zeggen dat de brandweer er niet minder op is geworden. Soms hoor ik gemopper. Dan is het: de VRD dit, de VRD dat. Maar er is geen wij hier en zij in Assen. Wij zijn samen de VRD. En binnen de VRD moet je ervan uitgaan dat iedereen z'n stinkende best doet.'

Remco kwam in 2005 in Schoonebeek wonen, waar hij werkte als onderwijzer in groep 8. 'Omdat ik woonde en werkte op het dorp werd ik al snel gevraagd voor de brandweer. Op school vonden ze het wel mooi dat ik dorpsgenoten in de problemen wilde helpen. Dus als mijn pieper ging, vingen de collega's mijn groep op. Inmiddels geef ik geen les meer maar verzorg ik als bovenschools ICT'er alles op ICT-gebied voor 14 basisscholen, dus kan ik gemakkelijker weg.'

Wennen

Toen Remco erbij kwam, viel de post Schoonebeek onder de brandweer Emmen. Samen met Klazienaveen en Emmercompascuum vormden zij district Zuidoost-

Drenthe. Remco: 'Als we iets nodig hadden, belden we naar Emmen en een halfuur later stond er iemand. De lijnen waren kort. Toen de VRD kwam, ontstond de angst om in het grote geheel op te gaan. Maar Gert-Jan Stuivenberg werd hoofd Incidentbestrijding van ons district, dus vanaf dat moment belden we hem en kwam het ook goed. Wel moesten we er als postchefs aan wennen dat onze mailbox volstroomde met mails van onbekende mensen. Wij lezen niet de hele dag die mails, want wij hebben ons werk ernaast. Ook die mails hebben we toen via Gert-Jan - en later via Marcel Kuper - laten lopen. Wij zijn vrijwilligers en zo moet de VRD ons ook behandelen. De brandweer is onze hobby. Dat moet de VRD goed faciliteren én het moet leuk blijven.'

Terugkijkend op 10 jaar ziet Remco natuurlijk veranderingen. 'Die komen niet zozeer door de regionalisering, maar door de veranderende gemeenschap'.

Ruimte voor tradities

Remco ziet zeker de voordelen van de VRD: 'Het materieel, bluskleding en keuringen zijn voor iedereen hetzelfde. Tegelijkertijd mochten de verschillen blijven bestaan en hebben we onze eigen identiteit kunnen bewaren. Vooral voor een post met veel historie zoals Schoonebeek is dat belangrijk. Gelukkig krijgen we nog alle ruimte voor onze tradities. Zo hebben we eenmaal per twee jaar een uitwisseling met de brandweer van onze Duitse partnergemeente Georgsmarienhütte. En we houden de jaarlijkse uitbetaling erin. Eerder kreeg iedereen na de jaarvergadering van de personeelsvereniging een dikke envelop met contant geld. Daarna was er een feestavond met de partners. Nog steeds laten wij ons eenmaal per jaar uitbetalen via de personeelsvereniging en dan is er feest. Het is mooi dat de VRD ons hierin tegemoetkomt.'

Gemeenschap

Terugkijkend op 10 jaar ziet Remco natuurlijk veranderingen. 'Die komen niet zozeer door de regionalisering, maar door de veranderende gemeenschap. Toen ik in 2006 bij de brandweer kwam, was het heel hiërarchisch met rangen en standen. Het is niet meer van deze tijd om op die manier leiding te geven. De postchef hakt knopen door, maar je doet het samen. Ook merk je Drenthe-breed dat het lastiger is om vrijwilligers te werven. Je ziet dat ook bij voetbalverenigingen. Mensen hoppen van de ene naar de andere hobby. Op Schoonebeek hebben we gelukkig nog mensen die al 25 tot 35 jaar bij de brandweer zitten, maar met nieuwe aanwas is het afwachten hoelang zij

blijven.'

Oplossingen

Toch denkt Remco wel dat de vrijwillige brandweer in de benen kan blijven dankzij slimme oplossingen. 'Als ik boodschappen doe in Klazienaveen, laat mijn pieper dan daar gaan. Dan ga ik mee met de post Klazienaveen. Je hebt allemaal dezelfde opleiding en aanpak, dus in principe kun je met iedereen werken.' Maar dan zit je wel opeens met een "vreemde" in de auto. 'Dat is wennen, maar het gaat er nog altijd om dat de burger de snelste hulp krijgt. Moet die auto dan niet uitrukken, omdat jij niet naast iemand anders wil zitten?' Een andere oplossing ziet Remco in meer maatwerk in de opleiding. 'De tweejarige opleiding is voor veel mensen een belemmering om bij de brandweer te gaan. Wij hebben hier veel agrariërs met een vrachtwagenrijbewijs. Zij krijgen die brandweerauto echt wel op een plek. Geef ze een opleiding pompbediende erbij en je hebt snel een goede chauffeur.'

Hobby

Remco is nu zo'n 18 jaar bij post Schoonebeek, waarvan bijna 10 jaar postchef. Hoelang blijft hij nog? 'Als ik er stress van krijg of met tegenzin naar een overleg of oefening ga, dan stop ik ermee. Maar ik heb er nog veel plezier in. Hoewel ik niet zo fanatiek ben als in het begin. Als je er net bij bent, is het één bak adrenaline als de pieper gaat. Je kijkt niet wat er op de pieper staat en gaat gewoon heen, wat je ook aan het doen was. Als ik nu op een verjaardag ben en er zijn genoeg mensen, dan ga ik graag weer terug. De drang om in de auto te zitten is minder. Maar het blijft prachtig werk, waar ik zeker nog niet klaar mee ben.' ●

Historie

Aan de Mien Ruysweg in Assen is een heus brandweermuseum ingericht. In een afgeschermd ruimte aan de zijkant van de brandweergarage is echt van alles uitgesteld. Het meest in het oog springend zijn de twee oude brandweerwagens, een Mercedes Benz uit 1940 en een Engelse Commer uit 1950. Er hangen en staan tientallen

oude brandweerpakken, helmen, koppelstukken, brandweerslangen, brandblussers, jobingstaffen en kasten vol met bladen, foto's, knipsels, filmpjes en boeken. Henk Langeland, 31 jaar brandweervrijwilliger in Assen geweest, is de beheerder. Regelmatig meldt een oud-collega of een journalist zich bij hem op zoek naar info uit het verleden.

Bij de Veteranendagen is het een drukte van belang in deze hoek van de garage. Uiteraard bevat de collectie heel veel materiaal over de brandweer in Assen, maar ook de VRD en voorloper HVD zijn rijk vertegenwoordigd. Wil je een keer kijkje nemen of heb je misschien iets voor de collectie? Stuur dan een berichtje naar h.langeland@home.nl

Boerenprotesten

De laatste jaren zijn er regelmatig boerenprotesten, ook in Drenthe. Zoals algemeen bekend zijn er onder de brandweervrijwilligers veel boeren. Dat zorgt voor spanning. Fred Heerink vertelt hoe de VRD dit aanpakt. 'Het is juist de kracht van de VRD om het gesprek in te zetten. Tijdens corona en het verbod van demonstraties door de VRD, zijn Jurjen Timmerman en ik aan de keukentafel gaan zitten met brandweervrijwilligers die ook boer zijn. Om te luisteren naar

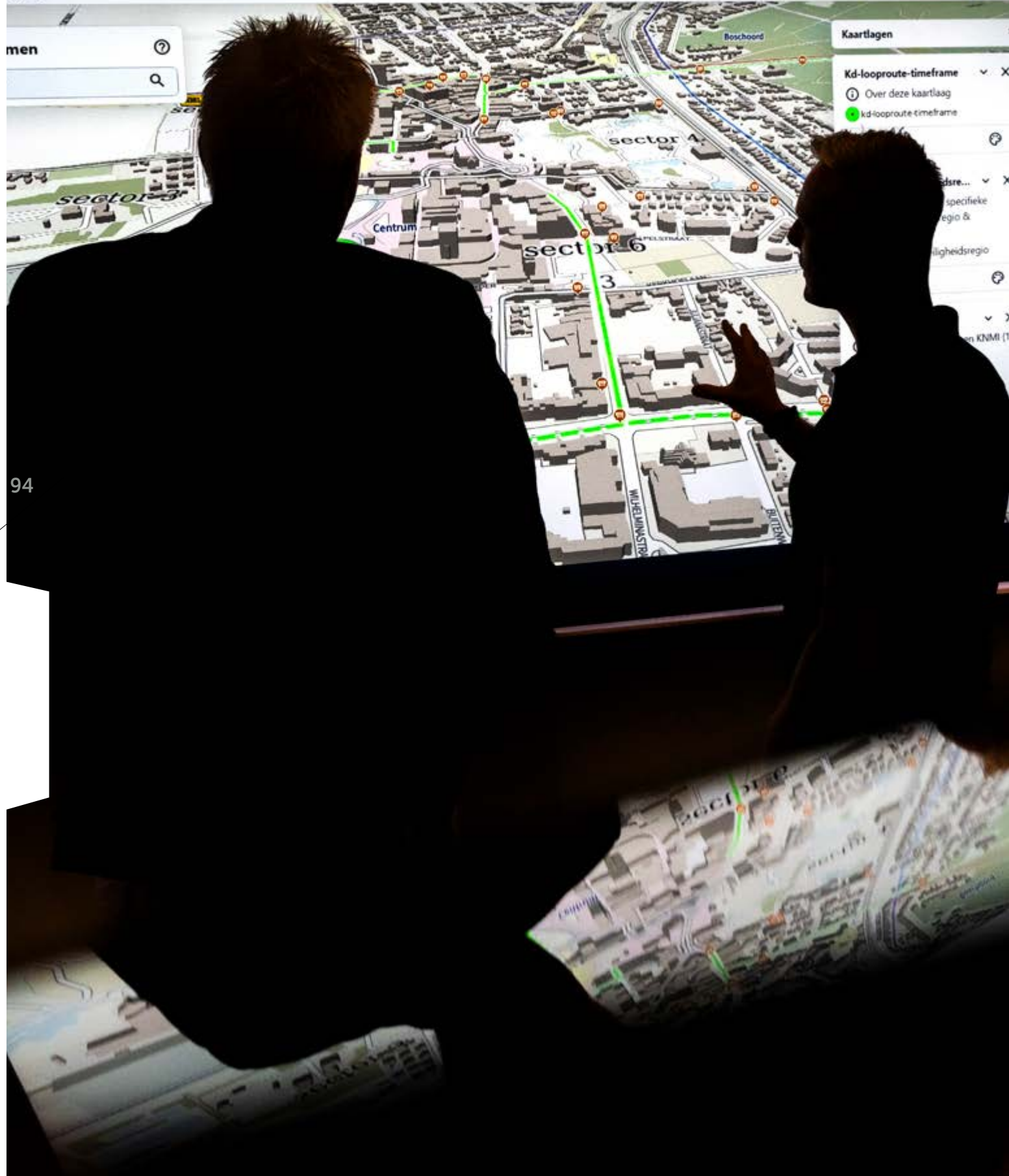
elkaars standpunten. En de omgekeerde vlaggen hebben we ook bespreekbaar gemaakt. Het resultaat was dat het protest er mag zijn, maar dat de neutraliteit van de overheid en dus ook brandweer er ook mag zijn. Daarnaast hebben we vrijwilligers ruimte gegeven om niet te hoeven uitrukken als er meldingen zijn waarbij ze zouden moeten optreden tegen collega boeren. Die ruimte werkt goed.'

Veiligheidsregio
Drenthe

Veiligheidsregio Drenthe

MapGallery

HET VIK

Wat?

Het Veiligheids Informatie Knooppunt (VIK), een ruimte met een grote vergadertafel, met vier werkplekken, met een grote gedetailleerde kaart van Drenthe én vooral met (grote) TV- en computerschermen met veel omgevingsinformatie.

Waar?

Op de 1e verdieping in het kantoorpand aan de Mien Ruysweg in Assen.

Sinds wanneer?

Na jarenlange planning is het VIK begin 2024 fysiek ingericht. Daarvoor werkten zij met een laptop aan een tafel.

Waarom?

Een landelijke opdracht vereist dat iedere Veiligheidsregio een knooppunt informatiegestuurde veiligheid inricht, zodat een continu veiligheidsbeeld ontstaat van de regio.

Wat doet het VIK?

Het maken en bijhouden van een veiligheidsbeeld van Drenthe. En het maken van omgevingsanalyses wanneer een crisis, evenement, manifestatie, protest of gebeurtenis plaatsvindt en veiligheidsrisico's van tevoren zijn gedefinieerd. Het VIK maakt de beelden met de nieuwste software- en informatieprogramma's vanuit verschillende bronnen, waaronder openbare informatie [zoals social media], maar ook interne data vanuit bijvoorbeeld gemeenten of de GGD.

Voorbeeld van een opdracht?

Bij Koningsdag in Emmen heeft het VIK omgevingsanalyses gemaakt ten behoeve van de gemeente Emmen en de politie, om zo de maatschappelijke veiligheid en het sentiment goed in kaart te brengen. ●

TOT SLOT

Terugbladerend in dit magazine krijg je een mooi beeld van de ontwikkeling die de VRD de afgelopen tien jaar heeft doorgemaakt. Een organisatie die haar eigen weg heeft gezocht door flexibel en wendbaar te zijn. Door vast te houden aan de waarden verbinding, vakmanschap en vertrouwen. Maar ook door scherp te blijven op onze missie: we treden op bij calamiteiten en crises en vergroten de bewustwording over veiligheid.

Terugkijken is eigenlijk altijd wel makkelijk. Vooruitkijken is daarentegen een stuk moeilijker. In onze beleidsvisie 2025-2028, "Anders kijken", schrijven we dat we niet de toekomst kunnen voorspellen maar er wel zoveel mogelijk rekening mee kunnen houden. Erover nadenken en op veranderingen inspelen. Maar ook flexibel zijn en ons voorbereiden. Dat kunnen we omdat we een fundament hebben gebouwd dat dieper gaat dan alleen de afgelopen tien jaar, zoals je vaak in de artikelen in dit magazine hebt kunnen lezen. Dat geeft vertrouwen om de toekomst samen aan te gaan. ●

1995

Hulpverleningsdienst
Drenthe

2009

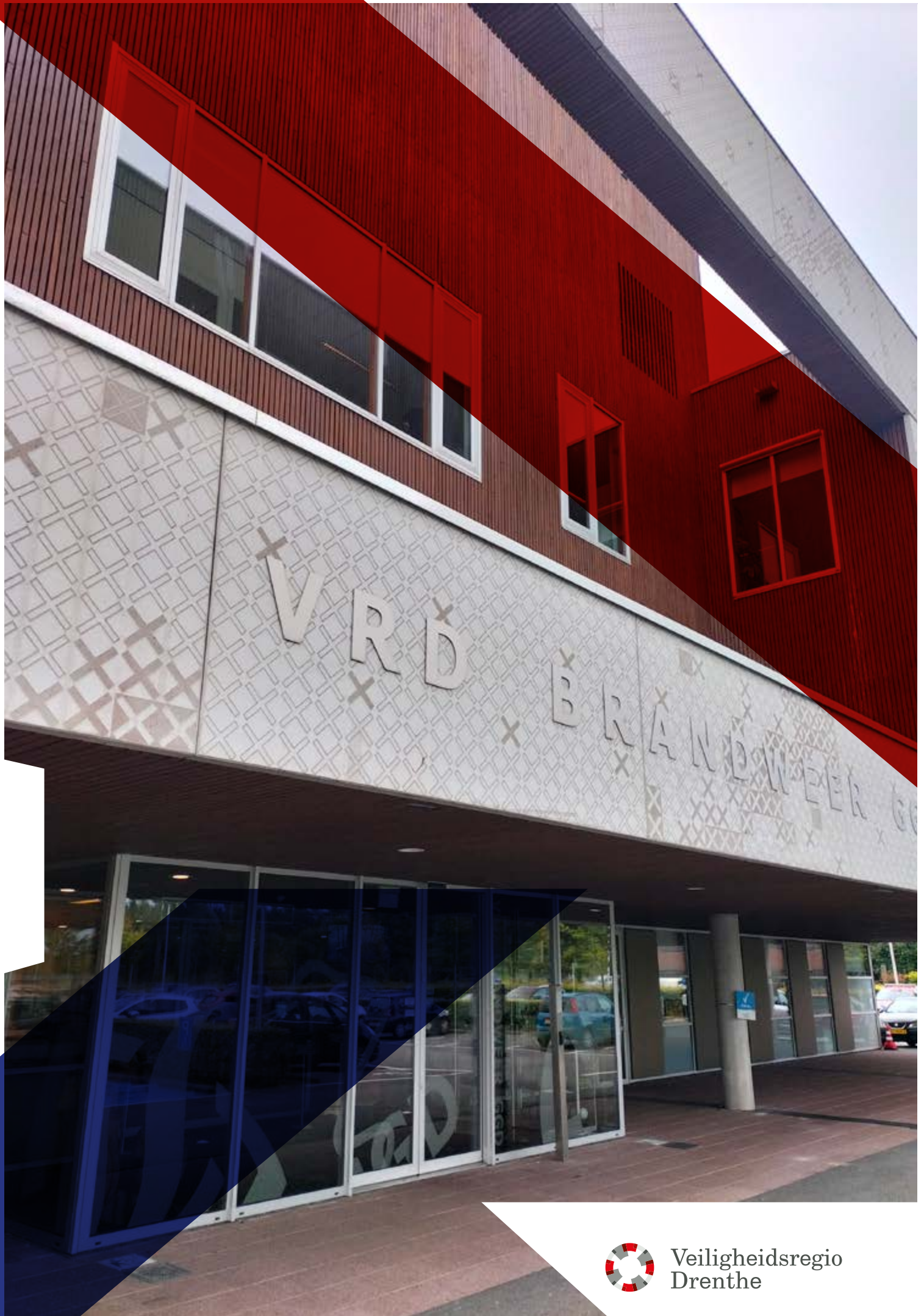

Veiligheidsregio
Drenthe

2014

2024

Veiligheidsregio
Drenthe